

3 верасня 1996 г.
аўторак, № 217
(23020)



ЗВЯЗДА

УКАЗ ПРЕЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№ 344

АБ СВОЕЧАСОВАЙ ВЫПЛАЦЕ ЗАРАБОТНАЙ ПЛАТЫ ПЕНСІЙ, СТЫПЕНДЫЙ І ДАПАМОГ

У мэтах узмацнення сацыяльнай абароны насельніцтва Рэспублікі Беларусь **пастанаўляю:**

1. Кіраўнікам прадпрыемстваў, аб'яднанняў і арганізацый незалежна ад формай уласнасці забяспечыць ліквідную запазычанасць па выплате заробтнай платы работнікам да 20 кастрычніка 1996 г.

Устанавіць, што названыя кіраўнікі, якія не забяспечваюць своечасовую выплату заробтнай платы і ўнясенне плацёжоў у бюджэт, нясуць персанальную адказнасць аж да вызвалення ад займаемых пасадаў.

2. Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь, мясцовым выканаўчым і распарадчым органам забяспечыць своечасовую выплату заробтнай платы работнікам устаноў і арганізацый, якія фінансуюцца з дзяржаўнага бюджэту, а таксама пэнсій, стыпендыяў і дапамог.

3. Устанавіць, што зароботная пла-

та, пэнсіі, стыпендыі і дапамогі ў выпадку затрымкі іх выплаты індэксуюцца ў адпаведнасці з індэксам спажывецкіх цэн, публікуемым Міністэрствам статыстыкі і аналізу.

4. Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь, Нацыянальнаму банку, акцыянерна-камерцыйным банкам аказваць мясцовым выканаўчым і распарадчым органам, суб'ектам гаспадарання неабходную фінансавую і крэдытную падтрымку для вырашэння вызначаных гэтым Указам задач.

5. Прапанаваць Вярхоўнаму Савету Рэспублікі Беларусь у першачарговым парадку прыняць закон аб зароботнай плаце.

6. Гэты Указ уступае ў сілу з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь
А. ЛУКАШЭНКА.

30 жніўня 1996 г.
г. Мінск.

ТЭРМІН УВАДЖЭННЯ ў ДЗЕЙННЕ УКАЗА АБ ПАДАТКАХ ПЕРАНОСІЦЦА

З 1 ліпеня на 1 кастрычніка пераносіцца тэрмін уважэння ў дзеянне Пастановы Кабінета Міністраў «Аб парадку аплатаў падатку на прыбытак і падаходнага падатку пры рэалізацыі тавараў (работ, паслуг) за наяўны разлік праз рознічную гандлёвую сетку, а таксама на рынках, кірмашах, выстаўках-продажах», якая была прынята 27 чэрвеня гэтага года. Гэтае змяненне ў дакумент урад унёс 29 жніўня.

Нагадаем, што ў гэтай пастанове гаворка вядзецца аб фіксаваным падатку на прыбытак дробных гандляроў. Прычым «цвёрдыя» сумы падатку, адзначаецца ў дакуменце, павінны дыферэнцыравацца ў залежнасці ад аб'ёму гандлёвага абароту. Што адбылося ў Мінску, калі ўлады горада паспрабавалі ўвесці такі падатак, не дыферэнцыруючы яго, мы ўжо паведамлялі: так званыя «чаўнакі» ўсіх рынкаў сталіцы забаставалі.

УКАЗ ПРЕЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№ 345

АБ НЕКАТОРЫХ МЕРАХ ПА ўПАРАДКАВАННЮ ЦЭНАў ТВАРЭННЯ НА ТЭРЫТОРЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

У мэтах паляпшэння сацыяльна-эканамічнага становішча насельніцтва Рэспублікі Беларусь, недапушчэння неабгрунтаванага росту цэн **пастанаўляю:**

1. Не дапускаць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь росту цэн на тавары (работы, паслугі) без адпаведнага росту заробтнай платы.

2. Не павышаць да канца 1996 года цэны на хлеб масавых гатункаў, малако і кісламолочныя прадукты, дзіцячае харчаванне, тавары для дзяцей, а таксама на камбікорм для продажу насельніцтву.

Устанавіць, што насельніцтва Рэспублікі Беларусь праводзіць аплатаў за карыстанне жыллымі памяшканнямі і жыллёва-камунальнымі паслугамі не больш як 50 працэнтаў затрат жыллёва-камунальных прадпрыемстваў на аказанню гэтых паслуг.

3. Устанавіць, што на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь цэны (тарыфы) на тавары (работы, паслугі) рэгулююцца цэнтральнымі органамі кіравання, мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі згод-

на з дадаткам.

4. Прапанаваць Вярхоўнаму Савету Рэспублікі Беларусь у тэрмін да 1 студзеня 1997 г. прыняць закон аб цэнаўтварэнні.

5. Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь: для каардынацыі дзейнасці дзяржаўных органаў па пытаннях цэнаўтварэння стварыць камісію на чале з намеснікам прэм'ер-міністра Рэспублікі Беларусь. Да 15 верасня 1996 г. зацвердзіць палажэнне аб укажанай камісіі і яе персанальны састаў; прывесці рашэнні ўрада Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з гэтым Указам.

6. Кантроль за выкананнем гэтага ўказа ўскласці на Службу кантролю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

7. Гэты Указ уступае ў сілу з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь

А. ЛУКАШЭНКА.

30 жніўня 1996 г., г. Мінск.

(Дадатак да Указа друкуецца на 2-й стар.)

ПАРЛАМЕНЦКІ ДЗЁНІК

СЯМЁН ШАРЭЦКІ ЗАКЛІКАЕ ДА ШЫРОКАГА І ўДУМЛІВАГА АБМЕРКАВАННЯ ПРАЕКТА НОВАЙ РЭДАКЦЫІ КАНСТЫТУЦЫІ

2 верасня ўрачыста адкрылася 2 сесія Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Сесія мае дзве асаблівасці: па-першае, Старшыня Вярхоўнага Савета Сямён Шарэцкі, яго намеснік Васіль Новікаў, а таксама іншыя дэпутаты, які і было абяцана, стараліся весці пасяджэнне на беларускай мове. Па-другое, сесія распачалася пад знакам рэферэндуму, які ініцыяваў А. Лукашэнка і які будзе шмат значыць для далейшага лёсу, для ўсёй нашай краіны ў цэлым і парламента ў прыватнасці.

Тэма рэферэндуму і прапануемых Прэзідэнтам змен у Канстытуцыі была дамінуючай у кулуарных размовах. Але не толькі. Адкрываючы сесію ВС яго Старшыня С. Шарэцкі выступіў з уступным словам, у якім ён гаварыў перш за ўсё аб апублікаваным новым варыянце Канстытуцыі. С. Шарэцкі звярнуўся да ўсіх з просьбай удумліва прачытаць тэкст Канстытуцыі, якую прапанаваў Прэзідэнт і паспрабаваць уявіць сабе, якое грамадства будзе ў Беларусі, калі гэты праект будзе прыняты нашым народам і што чакае пасля гэтага наш народ. Старшыня ВС выказаў перасцярогу канцэнтрацыі ўлады ў дзяржаве ў руках аднаго чалавека. Ён таксама заявіў, што прызначэнне даты рэферэндуму з'яўляецца прэагатавай ВС, а не Прэзідэнта.

С. Шарэцкі не выключыў магчымасць таго, што Вярхоўны Савет дапоўніць спіс

пытанняў на рэферэндуме сваімі — чаму б не запытаць у людзей, ці хочучы яны, каб кіраўнікі мясцовай улады выбіраліся самім насельніцтвам, ці патрэбны пасля прыняцця новай Канстытуцыі новае абранне і Прэзідэнта і парламента. Сямён Шарэцкі заклікаў сваіх калег на працягу тыдня папрацаваць і прызначыць дату рэферэндуму, а на наступныя два тыдні раз'ехацца па сваіх акругах і дапамагчы выбаршчыкам разабрацца ў сапраўдных мэтах рэферэндуму. «Думаю, што праект новай Канстытуцыі трэба было б абмеркаваць на сесіі мясцовых Саветаў, на заводах, магчыма трэба было б правесці і парламенцкія слуханні: трэба народу растлумачыць, што прапанавана Прэзідэнтам Канстытуцыя ўстаноўіць дыктатуру адной асобы», — заявіў С. Шарэцкі.

2 верасня дэпутаты зацвердзілі парадак дня і графік сваіх пасяджэнняў. Апрача іншага, у прапанаваны раней спіс пытанняў другой сесіі ўключаны пытанні аб унясенні дапаўненняў у дзеючую Канстытуцыю па выніках мінулагадняга рэферэндуму «аб мовах і аб праве Прэзідэнта на роспуск парламента». Сенсачына выглядала заявы дэпутата Мініча і Ляшчынскага аб тым, што яны не падпісалі прапозіцыі звароту дэпутатаў, што подпісы іх фальсіфікаваны. З аналагічнай заявай, як паведаміў Сямён Шарэцкі, выступіў і Вячаслаў Кебін. Ён таксама не падпісаў ніякіх зваротаў, што былі апублікаваны ў «Народнай газеце» і «Советской Белоруссии».

Валер КАЛІНОЎСКІ.

УСЛЕД ЗА ПАДЗЕЙ

НАРАДЖЭННЕ ГОНАРУ



31 жніўня—1 верасня на Навагрудчыне прайшлі ўрачыстасці, рознага кшталту мерапрыемствы ў рамках Свята беларускага пісьменства і друку. Амаль увесь суботні дзень быў прысвечаны навуковай канферэнцыі «Пісьменства і друк на Навагрудчыне». У мінулыя ж нядзелю ўрачыстасці разгарнуліся ў трох, скажам так, пунктах, старажытнай, багатай на гісторыю зямлі. У самім Навагрудку, колішняй сталіцы Вялікага княства Літоўскага, ужо з раніцы жыхары і госці мелі шанц быць назіральнікамі (а пры жаданні — і ўдзельнікамі) урачыстага адкрыцця свята. Займальнае мастацкае відовішча дапаўняў хрэсны ход з Непагаснай лампадай духоўнасці. Тым часам у гарадскім парку разгортвалася дзіцячае свята. Праводзіўся ў Навагрудку і кірмаш мастацтваў. Вечарам жа ўсе жадаючы сабраліся на канцэрт майстроў мастацтваў, творчай моладзі Беларусі.

(Заканчэнне ў наступным нумары.)



НАДВОР'Е

СПЯКОТА СПАДЗЕ ў СЕРАДУ

Каляндарная восень уступіла ў свае правы, аднак надвор'е застаецца па-летняму спякотным.

Як паведамілі карэспандэнту «Звязды» ў Белгідрамеце, сёння надвор'е яшчэ будзе фарміравацца пад уплывам поля высокага ціску, таму істотна не зменіцца.

Аднак ужо ў бліжэйшыя суткі праз тэрыторыю Беларусі пройдуць халодны фронтальны раздзел, які выкліча павелічэнне воблачнасці і паніжэнне тэмпературы на 4—8 градусаў. Месцамі пройдуць дажджы.

Сяргей ПРОТАС.

Московский завод «Агрегат»

ДЕРЕВООБРАБАТЫВАЮЩИЕ СТАНКИ

□ Четырехсторонние	от 25,6	□ Фуговальные	от 12,5
□ Фрезерные	от 7,4	□ Шлифовальные	от 11,5
□ Рейсмусовые	от 12,9	□ Токарные с копиром	от 8,5
□ Комбинированные	от 4,5	□ Многопильные	от 16,5
□ Циркулярки	от 8,5	□ Сверлильные	от 8,3
□ Заточные	от 6,9	□ Ленточные пилорамы	от 53,5

□ Сушильные камеры от 76

Цены даны в млн. рублей.

ДЕРЕВООБРАБАТЫВАЮЩИЙ ИНСТРУМЕНТ

доставка, гарантия изготовления

тел.: (095) 918-29-19, 918-22-37, 366-24-35

тел./факс (095) 366-23-86

ст. м. «Электрозаводская»,

ул. Б. Семеновская, д. 40,

з-д «Агрегат», тел. 0-26

Kami

ПАСТАЯННА КУПЛЯЕМ
на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь
**сухое малако,
казеін.**
Звяртацца: г. Вільнюс,
(0122) 72-19-98, 72-11-05.

Организация продает
САХАР-ПЕСОК МИН. ПАРТИЯ — 10 Т.
ТЭЛ./ФАКС (017) 239-64-12.

УРАДЖАЙ-96

ПА ЁСЕЙ РЭСПУБЛІЦЫ —
ДАЖЫНКИ

Сёлетняе жніво ўступіла ў перыяд дажынак. Праз два-тры дні ўсе зернебабовыя будучы ўбраны.

Паводле апошніх даных, усяго ўбрана дзесьці 96 працэнтаў засеяных плошчаў. Ураджайнасць зараз складае 24,9 цэнтнера з гектара. Па-ранейшаму з самымі лепшымі паказчыкамі ідзе Гродзенская — 28,8 цэнтнера з гектара, неабліга лічыў у Мінскай вобласці — 26,7. Нізкай застаецца ўраджайнасць на поўначы, на Віцебшчыне — 19,4 цэнтнера з гектара.

Па намалочанаму гаспадаркі набліжаюцца да запаветных, абвешчаных яшчэ ў пачатку жніва, шасці мільёнаў тон (на сённяшні дзень на таках ужо знаходзіцца 5.664.800 тон збожжа). А вось план па дзяржаўнаму заказу пакуль што выкананы на 72 працэнты, у рэспубліканскія засекі паступіла 1366 тысяч тон. Сярод рэгіёнаў больш за ўсіх здадзена Магілёўшчынай — 90 працэнтаў (258 тысяч тон) і Міншчынай — 70 працэнтаў (305 тысяч тон). Да гэтых лічбаў блізка і астатнія вобласці: Гродзенская — 69 (216), Гомельская — 68,5 (175), Віцебская — 68 (211) і Брэсцкая — 67 (201).

Мікалай ЛІТВИНАЎ.

ЦІ РЭАЛЬНАЕ СЁННЯ
ПАВЫШЭННЕ МІНІМАЛЬНАЙ
ЗАРАБОТНАЙ ПЛАТЫ

Апошнім часам, як вядома, некаторыя палітычныя партыі, прафсаюзы настойліва патрабуюць ад Прэзідэнта, урада краіны павысіць мінімальную зароботную плату да 150 тысяч рублёў і, адпаведна, стаўку першага разраду — да 170 тысяч рублёў. На нядаўняй нарадзе ў Кабінете Міністраў, дзе разглядаліся праблемы запазычанасці па зарплате, віцэ-прэм'ер Сяргей Лінг у сваім выступленні разам з іншымі пытаннямі закрануў і гэта.

Ён паведаміў, што рост выпуску валавога прадукту ў гэтым годзе склаў 0,2 працэнта, а рост зарплат — 2,7 працэнта. З пачатку года на працягу пяці месяцаў узровень росту зароботнай платы быў вышэйшы за ўзровень росту цэн. Сяргей Лінг заявіў, што ўстанавіць патрабаванне стаўкі мінімальнай зарплат і адпаведна, першага разраду цяпер абсалютна немагчыма. Падлічана ўжо, што калі давесці мінімальную зарплату хоць бы да 130 тысяч рублёў, а першы разрад — да 150 тысяч рублёў, то для гэтага спатрэбіцца дадаткова 326 мільярдаў рублёў у месяц. Такіх магчымасцей у краіне сёння няма. Вядома, што існуючая запазычанасць па зарплате ў рэспубліканскім бюджэце складае каля 1 трыльёна рублёў, каля 3 трыльёнаў налічваецца даўгі мясцовых бюджэтаў. На думку віцэ-прэм'ера, цяпер больш важна прыкласці максімум намаганняў для скарачэння і хутчэйшай ліквідацыі запазычанасці па выплате заробленага.

Таццяна СМІРНОВА, БЕЛА.

Калектыву работнікаў
Праматамнагляду

Сардэчна вінушую работнікаў Камітэта па нагляду за бяспечным выданнем работ у прамысловасці і атамнай энергетыцы з 40-годдзем з дня яго ўтварэння.

За гэты перыяд камітэт ператварыўся з невялікай нагляднай установы ў шматгаліновы дзяржаўны орган рэгулявання пытанняў тэхнічнай, ядзернай і радыяцыйнай бяспекі пры стварэнні і эксплуатацыі патэнцыйна небяспечных вытворчасцей і аб'ектаў у рэспубліцы.

Станаўленне Камітэта непарыўна звязана з аднаўленнем разбуранай вайной народнай гаспадаркі краіны, яе развіццём і характарызацыяй актыўным удзелам многіх работнікаў камітэта ў стварэнні энергетычнай базы рэспублікі, будаўніцтве і асваенні аб'ектаў хіміі.

Работнікі Камітэта, ажыццяўляючы нагляд за бяспечнай эксплуатацыяй вытворчасцей і аб'ектаў на прадпрыемствах, у газавай гаспадарцы, пры выданні горных работ, уключаючы нафтаздабычу, перавозку небяспечных грузаў чыгуначным транспартам, за ядзернай і радыяцыйнай бяспекай, многімі відамі абсталявання павышанай небяспекі ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі, прадукцыйні сотні аварый і няшчасных выпадкаў, выратавалі жыццё тысячам людзей.

Дзякуючы высокаму прафесіяналізму, аператыўнасці, добрасумленным адносінам да справы вы па праву заслужылі павагу работнікаў вытворчасці, бо на рабочым месцы кожны павінен быць упэўнены, што яму гарантываны бяспечныя ўмовы працы.

Асабліва ўзрастае роля вашага камітэта ў складаных умовах эканамічных пераўтварэнняў, бо на яго кладзецца ўвесь цяжар работ па забеспячэнні сучаснай тэхнічнай базы, удасканаленню формаў і метадаў нагляднай дзейнасці, расшырэнню сферы нагляду, выкананне ўскладзеных на яго задач. Таму што няма больш выкарадных мэтаў, чым клопаты аб здароўі і жыцці людзей.

Жадаю вам моцнага здароўя, шчасця, дабрабыту, новых працоўных поспехаў на карысць нашай дзяржавы.

Аляксандр ЛУКАШЭНКА.

АФІЦЫЙНА

ПРЭЗІДЭНТ АБАРАНЕ
МАЛАЗАБЯСПЕЧАНЫХ ГРАМАДЗЯН

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. Р. Лукашэнка падпісаў шэраг указаў і распараджэнняў аб сацыяльнай абароне малазабеспечаных слаба насельніцтва.

Іх мэта — у складаных умовах пераходу да рыначнай эканомікі аказаць дзяржаўную падтрымку мнагачасовым сем'ям, пенсіянерам, інвалідам і іншым катэгорыям грамадзян.

Створаны ў адпаведнасці з распараджэннем Прэзідэнта ў гарадах і раёнах камісіі ў залежнасці ад вынікаў абследавання матэрыяльнага становішча названых катэгорый насельніцтва прымуць рашэнне аб памеры аднаразовай грашовай дапамогі і вызначыць тэрмін яе выплаты.

Кіраўнік дзяржавы запатрабаваў ад Службы кантролю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, Адміністрацыі Прэзідэнта і мясцовых органаў вы-

канаўчай улады ўстанавіць жорсткі кантроль за размеркаваннем выдзеленых з бюджэту сродкаў.

Згодна з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь А. Р. Лукашэнка «Аб ўзмацненні сацыяльнай падтрымкі работнікаў бюджэтай сферы», пачынаючы з III квартала 1996 года да змянення памеру мінімальнай зароботнай платы будзе ажыццяўляцца пакартальнае прэміраванне работнікаў устаноў і арганізацый, якія фінансуюцца за кошт сродкаў бюджэту ў памеры да пяці мінімальнага зароботнага плат.

У бліжэйшы час Прэзідэнт мае намер прыняць шэраг мераў, накіраваных на ўзмацненне дзяржаўнай падтрымкі работнікаў вышэйшай школы і навукі.

Прэс-служба Прэзідэнта
Рэспублікі Беларусь.ДАДАТАК ДА УКАЗА ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АД 30 ЖНІЎНЯ 1996 г.

ПЕРАЛІК

№ 345

тавараў (работ, паслуг), цэны (тарифы) на якія рэгулююцца цэнтральнымі
органами кіравання і мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі

Міністэрства эканомікі

Паліўна-энергетычныя рэсурсы: нафта сырая, газ прыродны здакаваны, нафтапрадукты, электрычная энергія

Мінеральныя ўгнаенні

Спірт, гарэлка белая

Тавары (работы, паслугі) суб'ектаў гаспадарання, якія займаюць манопольнае становішча на таварных рынках Рэспублікі Беларусь (на пераліках, зацверджаных Міністэрствам прадпрыемства і інвестыцый)

Серыёзная прадукцыя абароннага прызначэння

Каштоўныя металы ў вырабах і ломе (разліковы адпускныя і скупачныя цэны)

Карыстанне жыллымі памяшканнямі (кватэрная плата)

Перавозка пасажыраў, грузаў і багажу чыгуначным транспартам

Міністэрства жыллёва-камунальнай гаспадаркі

Паслугі па тэхнічнай інвентарызацыі домаўладанняў

Паслугі па абмену жыллой плошчы

Міністэрства аховы здароўя

Лекавыя сродкі, вырабы медыцынскага прызначэння і медыцынскай тэхнікі (на ўзгадненню з Міністэрствам эканомікі)

Рамонт медыцынскай тэхнікі

Платныя медыцынскія паслугі (на ўзгадненню з Міністэрствам эканомікі)

Дэзінфекцыйныя, дэзінсекцыйныя і дэратызуючыя работы, правядзенне санітарна-гігіенічных, таксікалагічных і мікрабіялагічных даследаванняў

Рамонт і выраб акулярнай оптыкі

Міністэрства культуры

Паслугі музеяў, білеты ў тэатры, на канцэрты і іншыя тэатральна-відовішчныя прадстаўленні, кіна-, відэабілеты

Міністэрства лясной гаспадаркі

Драўніна асноўных лясных парод, што адпускаецца на пні (направачаны каэфіцыенты да так-

саў — па ўзгадненню з міністэрствамі фінансаў і эканомікі)

Міністэрства сувязі і інфарматыкі

Паслугі сувязі, што аказваюцца насельніцтву (на ўзгадненню з Міністэрствам эканомікі)

Паслугі сувязі, што аказваюцца прадпрыемствам, аб'яднанням, арганізацыям і ўстановам

Міністэрства транспарту і камунікацый

Перавозка пасажыраў і багажу аўтамабільным транспартам (акрамя гарадскога транспарту агульнага прызначэння)

Карыстанне легкавымі таксі

Дзяржаўны камітэт па авіяцыі

Перавозка пасажыраў, грузаў і багажу авіяцыйным транспартам (на ўзгадненню з Міністэрствам эканомікі)

Абласныя выканаўчыя камітэты і Мінскі гарадскі выканаўчы камітэт

Сацыяльна значныя тавары (работы, паслугі) для мясцовага спажывання па наменклатуры, што вызначаецца абласнымі і Мінскім гарадскім выканаўчымі камітэтамі, у тым ліку жлоб масавых гатункаў, малако і кісла-малочная прадукцыя, дзіцячае харчаванне, тавары для дзяцей (на ўзгадненню з камісіяй, якая ствараецца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь для каардынацыі дзейнасці дзяржаўных органаў па пытаннях цэнаўтварэння)

Тавары (работы, паслугі) суб'ектаў гаспадарання, якія займаюць манопольнае становішча на мясцовых таварных рынках (на пераліках, што зацвярджаюцца Міністэрствам прадпрыемства і інвестыцый)

Цеплавая энергія

Перавозка пасажыраў гарадскім транспартам агульнага карыстання (акрамя таксі)

Прадукцыя прадпрыемстваў грамадскага харчавання (нацэнкі)

Цвёрдае паліва і дрывы для насельніцтва

Камунальныя паслугі: водаправод, каналізацыя, ацяпленне, гарачае водазабеспячэнне (на ўзгадненню з Міністэрствам эканомікі)

НАВУЧЭНСКАЙ МОЛАДЗІ
І ПРАФЕСАРСКА-ВЫКЛАДЧЫЦКАМУ САСТАВУ
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Першыя дні верасня заўсёды афарбаваны ў святочны колер. З яго надыходам тысячы і тысячы дзяцей, юнакоў і дзяўчат садзяцца за школьныя парты, прыходзяць у студэнцкія аўдыторыі, каб з новымі слоўмі спасыцца ўсю мудрасць ведаў, дасягненняў навукі, далажыцца да скарбніцы сусветнай культуры.

Навучальны год, які пачаўся па выдатнай традыцыі Днём ведаў, сімвалізуе непарыўную сувязь цяперашняга пакалення з падвясніцкай дзейнасцю Ефрасіні Полацкай, Кірылы Тураўскага, Францыска Скарыны, якія так шмат зрабілі для духоўна-маральнай асветы нашага народа.

У сучаснай агульнаадукацыйнай, прафесійнай і вышэйшай школе закладаюцца ін-

тэлектуальныя асновы Беларускай дзяржавы XXI стагоддзя. Менавіта таму для яе няма больш важнай, ганаровай і адказнай задачы, чым рыхтаваць грамадзяніна-патрыёта, здольнага тварыць і ствараць у імя Айчыны, натхнёнага ідэаламі добра, прыгажосці і сацыяльнай справядлівасці.

Жадаю ўсім школьнікам і студэнтам, педагогам і выкладчыкам плённых поспехаў у вечным свеце навучання і выхавання.

Няхай вас не палохаюць сённяшнія цяжкасці. Мы іх абавязкова пераадолеем, абавіраючыся на працу і веды, і створым шчаслівае гуманнае і цывілізаванае грамадства.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь
Аляксандр ЛУКАШЭНКА.

У РЭЗІДЭНЦЫ ПРЭЗІДЭНТА КРАІНЫ ПРАЙШОЎ РЭСПУБЛІКАНСКІ ПЕДСАВЕТ

Менавіта так назваў Прэзідэнт рэспублікі Аляксандр Лукашэнка сустрэчу з лепшымі прадстаўнікамі настаўніцтва Беларусі. Перад сур'ёзнай размовай аб праблемах школы настаўнікі краіны павіншавалі кіраўніка дзяржавы з днём яго нараджэння, падарыўшы Аляксандру Лукашэнку не толькі кветкі, але і сваю любоў і ўдзячнасць за ўсё тое добрае, што ён робіць для сферы адукацыі.

Прэзідэнт таксама пачаў сваё выступленне са слоў падзякі настаўнікам. Менавіта яны, лічыць Аляксандр Лукашэнка, з'яўляюцца сувязным звяном паміж кіраўніком краіны і народам. Таму на прэсдадні рэфэрэндуму, гэтай важнейшай падзеі ў нашай краіне, першыя ахвярныя змяненняў у Канстытуцыю Прэзідэнт падарыў удзельнікам сустрэчы. «Я не ўяўляю перамогі на рэфэрэндуме без вас», — прызнаўся Аляксандр Лукашэнка.

Далей размова шла аб шматлікіх школьных праблемах. Адной з важных сярэд іх доўгі час была праблема са школьнымі падручнікамі. Цяпер сітуацыя ў гэтым пытанні значна палепшылася. Прэзідэнт падкрэсліў, што план выпуску падручнікаў выкананы. Прычым выдадзены ўсе кнігі ў Беларусі і каштуюць у два разы таней, чым у той жа Расіі, дзе і якісць у іх вельмі добрая. Аляксандр Лукашэнка заклікаў рэфарміраваць школу паступова і паволь, бо кансерватызм школьнага наву-

чання, у добрым сэнсе гэтага слова, заўсёды з'яўляецца заслугай айчынай сярэдняй адукацыі.

Аб тым, што рэформа не стане сродкам ломкі існуючай сістэмы школьнага навучання, запэўніў Прэзідэнта краіны міністр адукацыі і навукі рэспублікі Васіль Стражаў. У сваім выступленні міністр падзякаваў кіраўніку дзяржавы за дапамогу ў стварэнні нацыянальнага кнігадрукавання падручнікаў для школы. Раней у нашу рэспубліку ўсё гэта паступала з Расіі, там сіліся педагогічныя дапаможнікі, там размяшчаліся ўсе навукова-даследчыя інстытуты. А суверэнітэт любой краіны, на думку Васіля Стражава, пачынаецца з таго, што ёсць свае школьныя падручнікі. Новыя навучальныя дапаможнікі, асабліва па гуманітарных дысцыплінах, адпавядаюць задачам, што ставяць перад нашым грамадствам. Праўда, пакуль, на жаль, ганарары ў беларускіх аўтараў падручнікаў мізэрныя. Ёсць праблема і з выдавецтвам «Народная асвета», якое ў асноўным займаецца выпускам такой літаратуры. Міністр папрасіў Прэзідэнта вярнуць гэта выдавецтва «пад крыло» міністэрства і праінфармаваў таксама аб тым, што ў наступным годзе на выпуск новых падручнікаў запатрабуецца ўжо каля 600 мільярдаў рублёў.

Міністр адзначыў, што існуе неабходнасць у павышэнні аплаты працы настаўніка. Прычым раз-

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№ 343

Аб устанавленні стыпендыі
Прэзідэнта Рэспублікі
Беларусь студэнтам
дзяржаўных вышэйшых
навучальных устаноў

У мэтах заахвочвання студэнтаў, якія дасягнулі асаблівых поспехаў у вучобе, навукова-даследчай і творчай дзейнасці, паста-наўляю:

1. Устанавіць для студэнтаў дзяржаўных вышэйшых навучальных устаноў 45 стыпендыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і выплачваць іх пачынаючы з 1 верасня 1996 г.

2. Зацвердзіць прыкладаемае Палажэнне аб стыпендыях Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь студэнтам дзяржаўных вышэйшых навучальных устаноў.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь

А. ЛУКАШЭНКА.

29 жніўня 1996 г., г. Мінск.

ЗАЦВЕРДЖАНА

Указам Прэзідэнта
Рэспублікі Беларусь
ад 29 жніўня 1996 г.
№ 343

ПАЛАЖЭННЕ

аб стыпендыях Прэзідэнта
Рэспублікі Беларусь студэнтам
дзяржаўных вышэйшых
навучальных устаноў

1. Стыпендыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь студэнтам дзяржаўных вышэйшых навучальных устаноў (далей — стыпендыі) назначаюцца за выдатную паспяховасць на працягу ўсёй вучобы ў ВНУ, асаблівых поспехаў у навукова-даследчай і творчай дзейнасці і прыкладных навуках.

Памер стыпендыі складае 4 мінімальнага зароботнага плат.

2. Устанавленне гэтым Указам стыпендыі размяркоўваюцца паміж дзяржаўнымі вышэйшымі навучальнымі ўстановамі, у тым ліку: Беларускаму дзяржаўнаму ўніверсітэту, Беларускаму дзяржаўнаму педагагічнаму ўніверсітэту імя Максіма Танка, Беларускай дзяржаўнай політэхнічнай акадэміі, Беларускаму дзяржаўнаму эканамічнаму ўніверсітэту, Беларускай сельскагаспадарчай акадэміі — па 2 стыпендыі;

астатнім дзяржаўным вышэйшым навучальным установам — па 1 стыпендыі.

3. Назначэнне стыпендыі ажыццяўляецца саветам спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па сацыяльнай падтрымцы таленавітых навучэнцаў і студэнтаў на падставе прапановы саветаў ВНУ студэнтам 2–6 курсаў дэбнага формы наву-

чання.

4. Стыпендыі назначаюцца два разы ў год (у верасні і лютым) на падставе вынікаў экзаменацыйнай сесіі на адзін семестр. Пры гэтым за студэнтам захоўваецца ўстаноўленая вучэбная стыпендыя.

5. Рэктары ВНУ на працягу двух тыдняў пасля заканчэння вучэбнага семестра прадстаўляюць савету спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па сацыяльнай падтрымцы таленавітых навучэнцаў і студэнтаў неабходныя звесткі аб кандыдатурах на назначэнне стыпендыі па форме: прозвішча, імя, імя па бацьку студэнта (поўнаасцю), курс, спецыяльнасць, кароткая характарыстыка дасягненняў у вучобе, навукова-даследчай і творчай дзейнасці.

6. Пры першым назначэнні стыпендыі прэзідэнцкаму стыпендыяту выдаецца паведамленне, якое ўрачаецца ва ўрачыстай абстаноўцы.

7. Савет спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па сацыяльнай падтрымцы таленавітых навучэнцаў і студэнтаў мае права пазбавіць студэнта стыпендыі пры адпаведнай падставе, прадугледжаных пунктам 1 гэтага Палажэння. Студэнты, пазбаўленыя стыпендыі, паўторна да яе назначэння не прадстаўляюцца.

мова ідзе не аб тым, каб павысіць зарплату адразу ўсім. Улічваючы цяжкасці з бюджэтам, аб такім маштабным павелічэнні зароботнай платы прасіць не прыходзіцца. Аднак зволучанне работнікаў адукацыі са шматгадовым стажам маюць права разлічваць на нейкую ўзнагароду.

Нізкая зарплата настаўнікаў, зношанасць школьнага абсталявання, адсутнасць у дастатковай колькасці наглядных дапаможнікаў на беларускай мове, становішча ў сельскіх школах і дашкольных установах, а таксама праблемы «чарнобыльскіх» дзяцей — усё гэта далёка не поўны пералік пытанняў, абмеркаваных на сустрэчы. Тут выступалі і настаўнікі са сталіцы, і з глыбінкі. Кожнаму з іх Прэзідэнт стараўся адказаць падрабязна і грунтоўна. Па многіх выступленнях даў канкрэтыя даручэнні. Асаблівую ўвагу Аляксандр Лукашэнка засяродзіў на становішчы дзяцей у дашкольных установах, папярэдзіўшы аб самым строгім кантролі з яго боку за станам спраў у дзіцячых садках і іншых установах такога тыпу. Гарачую зацікаўленасць у Прэзідэнта выклікала і пытанне аб маладзёжных арганізацыях у школах, тэхнікумах і інстытутах. Завершылася сустрэча ўручэннем лепшым педагогам ганаровага звання «Заслужаны настаўнік Рэспублікі Беларусь».

Вольга ШЧАДРЫНА, БЕЛА.

ПОСТОЯННО В ПРОДАЖЕ:

ЦЕПИ

ПР-25,4; ПР-19,0
2ПР-25,4; ПР-38,
и другие модели

ЗАПЧАСТИ

к а/м УАЗ, ГАЗ,
тракторам МТЗ

Тел. (017) 264 87 77

(Заканчэнне).

Пачатак у «Звяздзе» за 31 жніўня).

Сумняваюся, каб 242 069 долараў, якія засталіся ў якасці запасаў, ён схаваш у скарбонку. Цяпер вырашаецца пытанне аб выдчы Куркіна беларускаму боку.

— Ці ёсць якія-небудзь сур'ёзныя пагрозы ў адрас вядомых палітыкаў, аб чым многія заяўляюць з парламенцкай трыбуны?

— Заявы гучалі, а вось каб яны былі рэальнымі, пацвярджэнняў не прыпомню.

У шэрагу выпадкаў не трэба выключаць і палітычнай падатлікі. Прынамсі, афіцыйных зваротаў ад вядомых палітычных дзеячаў аб пагрозях у іх адрас не было.

Тым не менш, гэта не дае нам ніякай падставы да самазаспакаення. КДБ гатовы ўсяляк процідзейнічаць спробам пагроз, шантажу і да т. п., якія могуць насіць як палітычны, так і крымінальны характар.

— Як цяпер развіваецца супрацоўніцтва камітэта са спецслужбамі Захаду? У чым супадаюць і разыходзяцца інтарэсы?

— Калі ўзнікае неабходнасць, мы ідзем на кантакты са спецслужбамі замежных краін, у прыватнасці, па пытаннях канкрэтных сумесных дзеянняў у барацьбе з тэрарызмам, наркабізнесам, нелегальнай міграцыяй, кантрабанды зброі і г. д. Гэта значыць, па той сферы злучэнняў дзейнасці, якая набыла міжнародны характар і патрабуе аб'яднаных намаганняў, каб засцерагчы нашы дзяржавы ад іх працягнення.

Цеснае супрацоўніцтва развіваецца і са спецслужбамі дзяржаў Садружнасці. На Беларусі працуюць прадстаўнікі Федэральнай службы бяспекі і Службы знешняй разведкі Расіі, афіцэр па сувязі са Службай бяспекі Украіны. У адпаведнасці са сваімі паўнамоцтвамі яны выконваюць ролю каардынатораў супрацоўніцтва сваіх ведамстваў з КДБ нашай рэспублікі.

Зараз абмяркоўваецца пытанне аб назначэнні прадстаўнікоў КДБ Беларусі ў Маскве для наладжвання больш цеснага двухбаковага з ФСБ і СЗР Расіі.

На двухбаковай аснове мы падтрымліваем добрыя рабочыя адносіны са спецслужбамі Украіны, Казахстана, Малдовы, Таджыкістана.

— Пасля распаду СССР у Расіі адбыўся падзел КДБ на тры часткі: ФСБ, СЗР і ФАУСІ (Федэральнае агенцтва ўрадавай сувязі і інфармацыі). Ці не плануецца таксама рэарганізацыя ў нас?

— У рамках КДБ рэспублікі такая рэарганізацыя нерэальная і немэтазгодная, хача б таму, што маштабы Расіі і Беларусі несупастаўныя. Там кожная служба мае свае інстытуты, практычныя бюро, вялікую колькасць асобных упраўленняў.

На Беларусі сітуацыя зусім іншая. Разведка, напрыклад, нешматлікая па сваёй саставу і ў адзіночку ніяк не справіцца. Ёй сёння дапамагаюць усе нашы падраздзяленні. Вылучыць яе з адрэзанага арганізма практычна немагчыма.

У адносінах да ўпраўлення ўрадавай сувязі пытанне неаднаразова ставілася, як вы памятаеце, але сваёго вырашэння не знайшло. Звязана гэта з эканамічнымі цяжкасцямі, якія перажывае наша краіна.

Сёння нас непакоіць іншае пытанне —

Уладзімір МАЦКЕВІЧ:

«КДБ валодае становішчам у краіне і ў дастатковай меры выконвае ўскладзеныя на яго функцыі»

Са старшынёй Камітэта дзяржаўнай бяспекі

Уладзімірам Мацкевічам гутарыць карэспандэнт «Интерфакса»

шматфункцыянальнасць беларускага КДБ. Спецслужбе даводзіцца шмат сіл аддаваць задачам праваахоўнага характару. У гэтым выпадку ў супрацоўнікаў могуць узнікаць пытанні псіхалагічнага характару: у навучальных установах нашага ведамства вучаць аднаму, а на практыцы даводзіцца займацца часам крыху іншымі справамі. Але што зробіш, калі час распарадзіўся так, што КДБ не можа стаць у баку ад пытанняў барацьбы з арганізаванай і эканамічнай злачыннасцю.

Як кіраўнік ведамства магу запэўніць, што нам бы хацелася быць спецслужбай у «чыстым» яе выглядзе, адмовіўшыся ад выканання некаторых неўласцівых КДБ функцый. З такімі прапановамі мы звярталіся ў Савет бяспекі. На адным з бліжэйшых яго пасяджэнняў гэта ініцыятыва будзе разглядацца.

Тым не менш, у полі нашага зроку ўсё ж застаюцца пытанні карупцыі ў органах улады і кіравання, злачынствы ў сферы міжнародных эканамічных сувязей, фінансаво-банкаўскай сістэмы, а таксама найбольш цяжкіх злачынстваў, якія цягнуць за сабой такія ж цяжкія для грамадства і асобы наступствы. Для гэтага ў КДБ ёсць дастаткова вопытныя супрацоўнікі і напрацоўкі ў адпаведных сферах.

— У мінулым годзе на Беларусі зарэгістравана каля 20 фактаў захопу заложнікаў. Як бы вы ахарактарызавалі стан спраў у рэспубліцы, звязаных з тэрарызмам, пагрозамі рэальных выбухаў, захопам заложнікаў, «тэлефонным тэрарызмам», ядзерным?

— Яшчэ два-тры гады таму ўсё гэта лічылася нехарактэрным для нашай рэспублікі. Аднак падзеі апошніх гадоў змянілі становішча спраў.

Супрацоўнікі дзяржбяспекі сумесна з міліцыяй удзельнічалі ў вызваленні заложнікаў у дзіцячым садку г. Мінска, у будынку Кобрынскага аддзялення «Аграпрамбанка». На жаль, гэта далёка не поўны спіс. Сваю задачу мы бачым у тым, каб не толькі выкарыстанне такіх злачынстваў замахаі, але і папярэджваць іх на стадыі задумкі і падрыхтоўкі. Менавіта тут мы павінны з максімальнай аддачай выкарыстоўваць існуючы ў нас арсенал спецыфічных сіл і сродкаў.

Трэба адзначыць і прагрэсіруючую тэндэнцыю росту ананімных тэлефонных званкоў у розныя ўстановы з пагрозамі іх узрываў. Толькі за 6 месяцаў бягучага года іх прагучала каля 100. Набываючы вопыт расследавання такіх злачынстваў і ўдасканальваючы тэхнічную

аснашчанаць, праваахоўныя органы ўсё часцей дабіваюцца поспехаў у выяўленні ананімных аматараў «пастрашчыц» уладу, нанесці сваімі «жартамі» значную матэрыяльную шкоду дзяржаве і ні ў чым невінаватым людзям. У прыватнасці, у выніку праведзеных сумесных з органамі МУС мерапрыемстваў па выяўленню асобы, якая выказала па тэлефоне пагрозу ўзрыву будынка Палаца нафтавікоў у час выступлення Прэзідэнта рэспублікі 22 лютага гэтага года ў Наваполацку, устаноўлена да чыненне да ананімнага званка аднаго з мясцовых жыхароў, які раней прыцягваўся да крымінальнай адказнасці.

Мы разумеем, што любыя акты тэрарызму як крайняй формы працягнення насілля акумуляруюць у сабе сацыяльны супярэчнасці пераходнага перыяду ў жыцці грамадства і ўцяляюць рэальную пагрозу нацыянальнай бяспекі краіны. Тэракты, якія пачасціліся ў апошні час на прасторах краін СНД, вымушаюць нас вылучыць арганізацыю работы па барацьбе з тэрарызмам у адзін з прыярытэтных накірункаў дзейнасці камітэта.

Камітэт дзяржбяспекі надаваў і будзе надаваць вялікае значэнне арганізацыі і правядзенню мерапрыемстваў па расследаванню і папярэджанню актаў тэрарызму, рашучае выкарыстанню злучэнняў дзейнасці, здольнай дэстабілізаваць становішча ў рэспубліцы, прывесці да небяспечных вынікаў.

Не скідаем з рахунку і магчымае выкарыстанне радыёактыўных рэчываў. У лютым гэтага года спынена перамяшчэнне па тэрыторыі рэспублікі чыгуначным транспартам небяспечнага рэчыва — «цэзію-133», агульнай вагой каля 5 кілаграмаў. Па ацэнцы спецыялістаў, ён выбухованебяспечны ўжо пры парушэнні ўмоў перамяшчэння. Такім чынам, магло адбыцца надзвычайнае здарэнне з цяжкімі наступствамі.

Не так даўно — 31 ліпеня — спынена дзейнасць злачыннай групы, якая займалася незаконным захоўваннем і збытам радыёактыўнага рэчыва «цэзію-137», агульная маса якога складае 42 кілаграмы. Па абодвух фактах следствам КДБ узбуджана крымінальная справа.

Зараз яшчэ рана гаварыць аб магчымым выкарыстанні гэтых рэчываў у тэрарыстычных мэтах, але названыя факты насцярожваюць.

— Як бы вы ахарактарызавалі стан спраў у сферы наркабізнесу?

— Як вядома, гэта праблема мае міжнародны характар. Не абышла гэта і наша краіна.

За 1995 год у выніку праведзеных аперацыйных мерапрыемстваў супрацоўнікамі КДБ канфіскавана каля 0,5 тony наркатычных рэчываў. За 6 месяцаў бягучага года гэта лічба павялічылася яшчэ на 203 кг. Прычым пераважаюць такія моцнадейныя разнавіднасці наркатыкаў, як феніцыклідын, ЛСД, гаішыш, герайн. За гэтым стаяць дзесяткі і сотні чалавечых жыццяў і лёсаў.

З другога боку, гэта сведчанне таго, што рэспубліку спрабуюць ператварыць у спажывацкі наркатыкаў і транзітны калідор. Прыкладам з'яўляецца выпадак у Віцебску, дзе прадстаўнікі самай гуманнай прафесіі на зямлі, даўшы клятву Гіппократа, спрабавалі наладзіць вытворчасць «белай смерці». Спынена спроба наладжвання транспартіроўкі з ЗША ў нашу краіну моцнадейнага сінтэтычнага наркатыку. Справа па гэтым факту цяпер расследуецца УКДБ па г. Мінску і вобласці.

У 1995 годзе праваахоўнымі органамі выяўлена 1550 злачынстваў, звязаных з наркатыкамі (у 1994 годзе — 1424). З незаконнага абароту канфіскавана 1564 кг наркатыкаў і сыравіны для іх вырабы (у 1994 г. — 963 кг). Выяўлены 51 факт спроб кантрабанды (у 1994 г. — 28; за 6 месяцаў 1996 г. — 17) з канфіскацыяй больш чым 386 кг наркатычных сродкаў (у 1994 г. — 139,7 кг; за 6 месяцаў 1996 г. — 146,256 кг).

Заходнія наркадзельнікі робяць актыўныя спробы стварыць на Беларусі рынак збыту какаіну, герайн і амфетамінаў. Імі вывучаецца попыт на гэтыя наркатыкі.

Па-ранейшаму ў рэспубліцы дамінаюць наркатыкі расліннага паходжання, асноўная колькасць якіх завозіцца з Украіны, Сярэдняй Азіі і Закаўказзя. Значнае распаўсюджванне атрымліваюць сінтэтычныя наркатыкі амфетамінавай групы тыпу «экстазі», а таксама метадон і ЛСД, якія ўвозяцца з Санкт-Пецярбурга, Масквы, Галандыі, Германіі, Польшчы, дзяржаў Прыбалтыкі, ЗША. Разлічаныя аперацыйныя матэрыялы сведчаць аб тэндэнцыі да стварэння на базе медыцынскіх, навуковых і навуковых устаноў рэспублікі падпольных лабараторый па вытворчасці сінтэтычных наркатыкаў, якія паступаюць як на ўнутраны рынак, так і кантрабандным шляхам увозяцца ў Прыбалтыку, Заходнюю Еўропу і Расію.

Выклікаюць трывогу і прагрэсіруючы ў некаторых раёнах рэспублікі ўспышкі ВІЧ-інфекцыі. Разнасоцыямі яе з'явіліся наркаманы.

На жаль, у нас яшчэ не павярнуліся тварам да праблемы наркаманіі, бо праваахоўныя органы змагаюцца з вынікамі, а выяўленне і выкараненне прычын гэтай праблемы па сілах толькі ўсяму грамадству.

— Ці завяршылася справа з алмазамі, затрыманымі ў аэрапорце «Мінск-2» у мінулым годзе?

— Так, справа завершана. Віноўныя — былы дырэктар па вытворчасці ВА «Крышталі» і інжынер аддзела маркетынгу гэтага ж аб'яднання. Дарчы, бацька і сын, асуджаны да розных тэрмінаў пазбавлення волі па абвінавачанню ў спробе кантрабанднага вывазу за межы рэспублікі прыродных алмазаў масай 3405,83 карата на суму 808,884 долары ЗША, ці 9,439,628,465 рублёў і падаробны дакументаў. Алмазы накіраваны ў даход дзяржавы, а спыненне злачынства, як вы разумееце, дазволіла наведзіць парадок у захоўванні сыравіны і прадукцыі на Гомельскім ВА «Крышталі».

Гэта справа ўжо, можна сказаць, стала набыткам гісторыі. Калі ж гаварыць аб сённяшнім дні, то за 6 месяцаў бягучага года падраздзяленнямі па эканамічнай бяспецы, барацьбе з карупцыяй і арганізаванай злачыннасцю КДБ рэспублікі вернуты ў даход дзяржавы звыш 1 млн. долараў ЗША, больш за 18 млрд. беларускіх рублёў, каля 0,5 кг плаціны, тавараў народнага спажывання на 45 млрд. рублёў. Гэта далёка не поўны пералік. Адным словам, супрацоўнікі КДБ Беларусі свой хлеб дарма не ядуць.

— Дырэктар ФСБ М. Кавалёў паскардзіўся ў Парыжы на складанасць у працы ў сувязі з «актывізацыяй шпіёнскай дзейнасці ў Расіі» (колькасць затрыманых шпіёнаў М. Кавалёў параўнаў з часамі закладкі нямецкай агентуры ў гады Вялікай Айчыннай вайны. 28 грамадзян Расіі выкрыты ў шпіянажы. Папярэджана 100 спроб перадачы звышсакратнай інфармацыі).

— Як з гэтым справы ў кампетэнтных органах Беларусі?

— Што ж, мы заўсёды радуемся за нашых расійскіх калегаў. Вынікі іх працы — сведчанне таго, што эстафета ад савецкай контрразведкі, якая заўсёды лічылася адной з самых моцных у свеце, у надзейных руках. Традыцыі, а галоўнае, высокі прафесіяналізм не толькі захаваны, але і прымножаны новым пакаленнем контрразведчыкаў ФСБ.

Як я ўжо казаў раней, пра канкрэтную дзейнасць на тэрыторыі Беларусі спецслужбай замежных дзяржаў мы дастаткова добра ведаем. Актыўнасць іх узрасла асабліва пасля набыцця рэспублікай суверэнітэту. Успомніце хача б вядомыя з публікацый у прэсе заявы шэрага грамадзян рэспублікі, якіх спрабавалі вербаваць замежныя спецслужбы. Хачу запэўніць, заявы гэтыя зусім не беспадставныя. Да таго ж, ёсць у нас і жадаючыя прадаць сакрэтную інфармацыю, ёсць і тыя, каму яна патрэбна, таксама як і тыя, хто становіцца перашкодай у гэтым ланцужку. Пры гэтым хацелася б падкрэсліць, што процістаянне спецслужбай з'яўляецца звычайным заканамерным працэсам і гэта не трэба звязваць з тымі кантактамі паміж намі ў сферы міжнароднай злачыннасці, пра што я ўжо казаў. Гэтыя кантакты мы будзем развіваць і надалей.

Напрыканцы дазвольце адзначыць, што КДБ рэспублікі валодае становішчам у краіне і ў дастатковай меры выконвае ўскладзеныя на яго функцыі. Асабісты састаў нацэлены на канкрэтную работу і дзейнічае ў звычайным дэлавым рытме.

АДНЫМ СКАЗАМ

□ Запасы гатовай прадукцыі на складах прадпрыемстваў на 1 жніўня склалі 11,319 мільярдаў рублёў (на 1 ліпеня — 10,794 мільярды, на 1 чэрвеня — 10,744 мільярды).

□ За апошнія два месяцы ў Магілёўскай вобласці было 140 пажараў, якія знішчылі 180 гектараў тарфянікаў і лесу: прычынай большасці стала неасцярожнасць насельніцтва.

□ Штогод прадпрыемствы «Белнафтапрадукта» здабываюць на тэрыторыі рэспублікі каля 2 мільёнаў тон нафты.

□ Школы краіны адчуваюць па-

трэбнасць у падручніках 254 найменняў, з іх да 1 верасня павінна быць атрымана вучэбных дапаможнікаў 172 наймення, але план выдання выкананы толькі па 169.

□ Колькасць стратна працуючых банкаў скарацілася больш чым удвая, сумарныя страты з 61 мільярда рублёў, якімі быў адзначаны пачатак другога квартала, змяніліся к ханцу чэрвеня прыбыткам у 98 мільярдаў рублёў.

□ У першым паўгоддзі кожная трэця бутэлька беларускага піва была выпіта расіянамі; вытворчасць гэтага напоя ў рэспубліцы павялічылася на 46 працэнтаў.

ПАДПІСКА ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Нагадваем вам, што працягваецца падпіска на IV квартал.

Падпісная цана «Звязды» на 1 месяц складае 13.600 рублёў, на 3 месяцы — 40.800 рублёў.

Памятайце: «Звязда» — гэта самая свежая і самая патрэбная інфармацыя.



ЗЛАЧЫНСТВА караецца законам. Гэта аксіёма. Так было і так будзе да таго часу, пакуль будзе існаваць дзяржаўны лад. У іншым выпадку наступіць хаос, поўнае падзенне чалавечай маралі, безуладдзе і крушэнне важнейшых жыццёвых устояў. З неабходнасцю пакарання злачынства законам (асабліва крымінальнага, паколькі менавіта аб ім пойдзе размова) ніхто спрачацца не возьмецца, гэта аразумела. Але настаў час, а дакладней, настала неабходнасць пагаварыць аб адпаведнасці меры парушэння закона з мерай панесенага пакарання.

Па матэрыялах крымінальнай справы. Жыхар вёскі В. К. вынес з калгаснага склада два мякі мукі. Быў затрыманы работнікам міліцыі. Па факту крадзяжу дзяржаўнай маёмасці была ўзбуджана крымінальная справа. Прыгавор суда: тры гады пазбаўлення волі з утрыманнем у папраўча-працоўнай калоніі агульнага рэжыму.

Я гутару са старшым інспектарам аддзялення грамадскай бяспекі і прафілактыкі Саветскага РАУС г. Мінска маёрам Жукаўцом. Ён займаецца ўлікам і наглядам за тымі асобамі, якія адбылі тэрмін і вярнуліся на месца жыхарства. Паводле слоў Уладзіміра Апалянавіча, такіх спраў, калі людзей садзяць «за кавуны», пераважна большасць. Следчыя ізалятары і калоніі літаральна забіты тымі, хто мог бы за ўчыненнае злачынства атрымаць пэўны штраф. І зусім не абавязкова змяшчаць чалавека за крэты практычна ва ўсіх выпадках.

НА СЕННЯШНІ дзень «на папачэнні» маёра Жукаўца лічаць 264 чалавекі. Год назад гэта лічка складала 273 чалавекі. Увогуле, асабліва яна не мяняецца, застаецца пастаянна ў гэтых межах. Трэба ўлічыць, што гэта колькасць падпадначальных — толькі ў адным раёне горада Мінска. Дарэчы, паводле слоў майго субяседніка, у «спальных» раёнах сталіцы на ўліку ў інспекцыі папраўчых работ іх налічваецца яшчэ больш. Прынамсі, на ўліку ў інспекцыі знаходзяцца толькі тыя асобы, якія толькі нядаўна вярнуліся з месцаў пазбаўлення волі, або тыя, за якімі ўстаноўлены адміністрацыйны нагляд. Многія праз лэўны тэрмін здымаюцца з уліку. Але іх шэрагі, як сведчаць лічбы, бесперапынна папаўняюцца новымі «кліентамі». Такім чынам, калі не пашкадаваць часу і заняцца не вельмі складанымі падлікамі, то атрымаецца, што ў нашай рэспубліцы пабывала за кратамі каласальная колькасць людзей. Па праўдзе кажучы, узнікае міжвольная думка аб тым, што ў нас самыя буйныя і шліфныя да злачынстваў людзі, усе пагалоўна адкачаныя зладзеі і галаварэзы. Ці так гэта? Няўжо мірныя беларусы, якіх усе суседзі лічаць людзьмі спакойнымі і не вельмі рашучымі, на самай справе з'яўляюцца адлетымі злачынцамі?

Па матэрыялах крымінальнай справы. У гарадскім пасёлку Мінскай вобласці ля магазіна стаў веласіпед паштальона. Міма праходзіў падвыпільшы стары чалавек. Штосьці стукнула яму ў галаву, ён узяў гэты веласіпед і пакаціў. Далёка ён яго не адкаціў, таму што выбегшы паштальён забіў трывогу і дзеда «павязалі». Ніхто, у тым ліку і выкрадальнік, не зразумеў, навошта яму спатрэбіўся гэты веласіпед: ці то ён яго на самай справе «ўгнаў», ці то проста па п'яныцы вырашыў праехацца. Тым не менш, суд вынес прыгавор: два гады пазбаўлення волі.

У кабінёце маёра Жукаўца я пазнаёміўся і затым разгаварыўся з хлопцам, які толькі-толькі быў вызвалены з зоны. Трапіў ён туды наступным чынам: праз месяц пасля высялення выпіў з сябрамі, зачэпіліся з другой кампаніяй, пабіліся, у бойцы, як гэта часта бывае, камусьці штосьці пашкодзілі. У выніку — пяць месяцаў зняволення ў СІЗО, затым суд і... Колькі далі, ён чамусьці не сказаў, ды я і не настойваў. Як гаворыцца, пра такія рэчы лепш і зусім не пытацца. Але даведаўшыся, што я журналіст, Андрэй хоць і неахвотна, але ўсё ж падзяліўся ўбачаным.

— Можаче мне не верыць, але людзі садзяць літаральна за дробязі. Большая частка зняволеных трапляе за крэты за такія рэчы, што нават смешна гаварыць. Хтосьці ўкраў тры гваздзікі, хтосьці пару бананаў з латка сцягнуў, хтосьці, як я, п'яны пабіўся. Ёсць і такія, што ўвогуле ні за што садзяць.

— Ёсць і такія? — міжволі вырвалася ў мяне.

— Ёсць, — хмура пацвердзіў Андрэй. — Быў у нас у атрадзе адзін «рэжэктар». Неяк пазычыў у яго адзін знаёмы дзве бутэлькі гарэлкі. Пазычыў і доўга не аддаваў. Той царпеў, царпеў, потым пазваніў даўжніку і кажа, што, маўляў, зараз прыйду, вяртай гарэлку ці грошы. Мне ўсё роўна, але чакаць больш не буду. Той адказвае: добра, прыходзь, і пазваніў у міліцыю. Калі той, хто пазычаў, прыйшоў да даўжніка, яго ўжо чакаў нарад міліцыі. Чалавека ўзялі за... вымаганне. І нічога ён не змог даказаць. Зараз садзіць у зоне.

— Такага не можа быць!

— Можна, — адказаў Андрэй са спакой-

най упэўненасцю.

Я зразумеў, што ён сапраўды гаворыць праўду, таму што хлусіць яму не было ніякага сэнсу.

Па матэрыялах крымінальнай справы. Ехаў хлопец на веласіпедзе. Ішоў сваёй дарогай стары. Нейкім чынам іх шляхі перакрыжваліся — гэта значыць веласіпедыст выпадкова наляцеў на старога. На няшчасце, стары памёр ад удару. Хлопец пайшоў пад суд. Як нявесела жартавалі міліцыянеры, яны не ведалі, ці то веласіпед браць пад варту, як галоўнага віноўніка, ці то хлопца. Жарты жартамі, а тэрмін хлопец атрымаў немалы.

ТАК, СЯДЗЯЦЬ У ЗОНАХ, знемагаюць ад сумы і гультайства, носяць крыўду на ўвесь белы свет, калечача маральна, набываюць цэлыя бу-

«мерседэсах» раз'язджаюць і робяць свае справы. А з зонай у іх свае адносіны.

— Якія? — пацікавіўся я.

— Ну якія? Прыездзе «круты» да начальніка зоны, заключыць з ім дагавор: я табе — крэдыт і матэрыялы, а твае зэкі займаюцца вытворчасцю.

— Як гэта?

— А так. Бізнес, — коратка патлумачыў Андрэй.

У выйгрышы аказваюцца ўсе: і навапечаныя дэбраты, і начальнік калоніі, і самі зняволеныя, таму што ім даецца работа, якая цяпер у калоніях стала дэфіцытам. А як нармальнаму чалавеку, ізаляванаму ад знешняга свету, абысціся без работы, каб не звярнуцца ад безвыходнасці і вымушанага беспрацоўя? З крымінальнымі, зразумела, ім працаваць якраз нельга, нават

ЛЮТЫ МЕЧ ПРАВАСУДДЗЯ



кеты цяжкіх хвароб тыя, хто ў звычайным жыцці былі нармальнымі людзьмі і, учыніўшы, часам ненаўмысна, пад ціскам абставінаў, якую-небудзь правіннасць, трапілі пад караючы меч Феміды. Трэба заўважыць, што Феміда гэта ўяўляецца даволі злоснай асобай. Менавіта не ўраўнаважанай і справядливай багіняй, а шалёнай, разлітаванай фурыяй, якая сяча мячом з-за пляча і па ўсіх, без асаблівага разбору, галолах. Чаму так адбываецца? Хто вінаваты ў тым, што вялікая маса людзей знявольваецца і затым утрымліваецца ў зонах, дарэчы, за кошт падаткапалачельшчыкаў, замест таго, каб выплаціць дзяржаве ці пацярпеламу штраф і, адумаўшыся над сваімі паводзінамі, застацца дома, на рабоце, у сям'і і ў грамадстве. Тым больш, калі злачынства ўчынена першы раз. Зона ж — гэта як пачынае таўро, яно застаецца на чалавеку на ўсё жыццё. А адносіны нашага грамадства да тых, хто быў «там», вядомыя — тайны страх і незразумелая пагарда. Чаго пагарджаць, калі ў любое імгненне абсалютна ў кожнага можа здарыцца ў жыцці такая падзея, якая пакалечыць яго горш за любую хваробу. Дарэчы, аб хваробах.

— Хварэюць у зонах «па-чорнаму», — сказаў Андрэй. — Лекаў няма, нікому да хворых ніякай справы...

— Ты пра каросту раскажы, — параіў інспектар.

— Кароста гэта не хвароба, — махнуў рукою Андрэй. — Гэта так, між іншым. Там людзі на яе нават увагі не звяртаюць. Ёсць іншыя хваробы, ад якіх проста гніюць, у прамым сэнсе слова. А што робіцца ў СІЗО на вул. Валадарскага? Там жа ў камеры дыхаць няма чым, столькі людзей. Спяць па чарзе, пазменна. А справы ў большасці смешныя, яйка выведзенага не вартыя. Сядзець б гэтыя мужыкі да суда дома па падліску аб нявыездзе і нікуды б не дзеліся. Дык не, напачаць у ізалятары і мораць там, як прусакоў. Тое ж самае ў зоне. Таму так і хварэюць.

— А ты ў зоне хочь аднаго «крутога» бандыта бачыў? — спытаў у яго Жукавец. — Раскажы карэспандэнту, яму гэта цікава.

— Якія там «крутыя»? Там толькі драбязы бандыцкая адседжаеца. «Крутыя» вунь на

гонар не дазваляе. Але я ні пра іх вяду гаворку, а пра тых, хто мог бы застацца дома і на сваім рабочым месцы стараннай працы загладзіць віну.

ВЕЛІМІ ВЯЛІКІ ПРАЦЭНТ зняволеных складаюць тыя, хто не плаціць аліменты. Ну ёсць, відаць, сярод іх адпетыя падонкі, па якіх, як кажуць, «турма плача». Але ж большая частка сядзіць, па словах саміх жа інспектараў, зусім дарэмна! У краіне беспрацоўе, адкуль браць грошы на аліменты, калі заводы стаяць і людзі застаюцца без сродкаў да існавання? І што зменіцца, калі гэты самы «ненаўмысны» аліментшчык адбудзе тэрмін? Каму ад гэтага якая карысць? Так, глядзіш, знайшоў бы на волі работу, штосьці б вырашылася ў станоўчы бок. Дык не, яго туды ж, у турму, і сядзіць ён там, лайданчы, на казённым хлебце, губляе час і надзею.

Яшчэ большы працэнт так званых «несуноў». Прычыны тыя ж: завод стаіць, зарплату не плацяць. Людзі цягнуць з прадпрыемства хоць што-небудзь, каб прадаць і такім чынам зарабіць на жыццё. Вядома, гэта злачынства. Вядома, за гэта прадугледжана пакаранне. І гэта правільна. Але правільна толькі напалову. Таму што, па словах аднаго з інспектараў, садзіць чалавека ў турму «за шклянку азотону», няправільна і жорстка.

Пагадзіцеся, чуць аб тым, што закон у нас далёкі ад дасканаласці, ад саміх абаронцаў закона — гэта ўражвае. Вось, аказваецца, у чым прычына залішняй строгаці нашага правасуддзя — у недасканаласці заканадаўчай базы.

АСОБНАЙ РАЗМОВЫ заслугоўвае тэма аб тым, што чакае зняволенага пасля адбыцця тэрміну. У многіх праблемы толькі тут і пачынаюцца.

Першае, самае асноўнае пытанне — гэта жыллё і прапіска. Па існуючаму заканадаўству, калі чалавек прыгавораны на тэрмін больш за шэсць месяцаў, ён аўтаматычна пазбаўляецца прапіскі. Яшчэ раз падкрэсліваю — прапіскі. Але не жылля. Як быццам бы. А што бывае на самай справе?

Добра, калі чалавек вярнуўся і ў яго дома ўсё ў парадку, усе члены сям'і (абавязкова ўсе) не супраць яго прапіскі, і ён вырашае гэту праблему станоўча. Дарэчы, тут

міліцыя вельмі дапамагае, і, як правіла, новая прапіска атрымліваецца даволі хутка.

Але існуе другі бок гэтага пытання. Часам, пакуль чалавек адбывае пакаранне, яго адзіны сваяк (вельмі часта гэта састарэлы) памірае. У гэтым выпадку выканком забірае кватэру сабе, і той, хто вяртаецца, ужо нікім чынам не зможа атрымаць яе назад. Маля таго, яго ніхто не прапіша. І вось фактычна чалавек становіцца бамжом. Дзе элементарная справядлівасць? Дзяржава пазбаўля яго толькі прапіскі — штампіка ў пашпарце, а ў выніку ён страціў самае галоўнае — жыллё. Нонсенс, абсурд, даікасць. Паводле слоў інспектараў, раней гэта адбывалася ўсюды і заўсёды. Цяпер, дзякуючы прыватызацыі, сітуацыя палепшылася, але па-ранейшаму такія выпадкі маюць месца. І яны зусім не рэдкія.

— Вось, паглядзіце справу, — працягнуў мне папку старшы інспектар Жукавец.

Я ўзяў папку, пагартай. Хлопец 1973 года нараджэння, за хуліганства трапіў у калонію. Калі вярнуўся, яго маці, алкагаліка, адмовілася яго прапісаць. Хлопец апынуўся на вуліцы.

— Дзе ён цяпер, не ведаю, — сказаў інспектар. — Прапаў некуды. Напэўна, зноў што-небудзь утворыць, зноў трапіць у зону. А шкада, добры хлопец...

— І што, вы нічым не можаце дапамагчы такім, як ён?

— А чым мы дапаможам? Спрабуем дапамагчы з прапіскай, з працаўладкаваннем, ды, як вы самі разумееце, нашы магчымасці вельмі абмежаваныя.

Другое балючае пытанне — працаўладкаванне. Гэта ўсеагульная асобная праблема, і закранае яна тых, хто вяртаецца з месцаў пазбаўлення волі. Раней у гэтым плане было лягчэй: існавала адпрацаваная сістэма, калі адзін званок на прадпрыемства даваў чалавеку рабочае месца і, пры неабходнасці, ложак у інтэрнаце. Цяпер таго і блізка няма. Краўнікі прадпрыемстваў сваіх людзей не могуць забяспечыць паўнацэннай работай, а пра тых, хто адседзеў, літаральна не хочучь і слухаць.

— У прынцыпе, — гаворыць Жукавец, — хто хоча знайсці работу, той яе знаходзіць. Іншая справа, што многіх не задавальняе тое, што ім прапануюцца, вось і мітусяцца, шукаюць чагосьці лепшага.

— Ты знайшоў сабе работу? — спытаўся я ў Андрэя.

— Так, спачатку хадзіў па канторах, шукаў. Ды толькі дзе там! Як даведку аб вызваленні дырэктару пакажу, дык ён дэвома рукамі ад мяне адмахваецца. Не ведаю, што б і рабіў, дзякуй, знаёмыя дапамаглі.

Я падумаў, што пры цяперашнім становішчы на рынку працы добра, што хоць не існуе артыкула аб дармадстве. Можна толькі здагадацца, колькі новых этапнікаў неадкладна вярнулася б у зоны па гэтаму артыкулу.

І яшчэ адно пытанне — гэта сам нагляд за былымі асуджанымі. Устаноўліваецца ён або ў калоніі за парушэнне рэжыму ўтрымання, або ўжо на волі за парушэнне грамадскага парадку на тэрмін ад шасці месяцаў да трох гадоў. Закрываецца ён у тым, што паднаглядны раз у месяц прыходзіць у інспекцыю адзначацца. А затым зноў знікае на месяц. Дык, даруйце, што ж гэта за нагляд? І ў чым яго сэнс?

Як мне шчыра сказаў адзін з інспектараў, гэты нагляд наогул не патрэбны. З аднаго боку, чалавек адбыў сваё «там», навошта яго яшчэ і на волі тузаць? Нават для таго, каб выехаць за межы горада (напрыклад, на дачу), неабходна з'явіцца ў інспекцыю і атрымаць так званы маршрутный ліст, г. зн. дазвол на выезд. Практычна гэтыя меры зусім нічога не даюць, фактычна ж — лішняе валакціц па паперках, нервонасць і зразумелае азлабленне паднагляднага.

ДЫК УСЁ Ж чаму адбываецца так, што зоны перанаселены? Менавіта такое пытанне я задаў чалавеку, праз рукі якога ўжо шмат гадоў праходзіць як небяспечныя рэцыдывісты, так і тыя, да каго правасуддзе магло б быць крыху мякчэйшым.

— Таму што трэба прыняць новы Крымінальны кодэкс, — адказаў старшы інспектар. — Трэба мяняць устарэлыя артыкулы і пункты артыкулаў на новыя, больш дасканалыя, адаптаваныя да цяперашніх цэн, умоў жыцця. Час спыняць патак гэтых дробных злачынцаў, якія запойнілі следчыя ізалятары і калоніі. Інакш ні да чого добрага мы не прыйдзем.

І ў заключэнне артыкула кароткая вытрымка з расказа Андрэя.

— Карацей, прыйшоў начальнік атрада і сказаў, што хутка будзе амністыя. Давайце, маўляў, працуйце, не парушайце рэжым — і палова пойдзе на волю. Ну, усе стараліся, працавалі, ніводнага парушэння за месяц не было. Прыходзіць начальнік, кажа, не будзе ніякай амністыі. Дэпутаты Вярхоўнага Савета на нейкіх там канікулах раз'ехаліся. Калі б гэтыя дэпутаты чулі, як пра іх гаварылі ў зоне... — і Андрэй ціха прамармытаў некалькі слоў, якія я прывесці не магу, але аб сэнсе якіх няцяжка здагадацца.

Сяргей КУЛАКОЎ.

ПРЭЗІДЭНТАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ унесена ў Вярхоўны Савет прапанова аб правядзенні рэферэндуму па змяненню і дапаўненню Канстытуцыі. У папярэднім прэс-цэнтры кіраўніка дзяржавы па гэтым пытанню сказана, што цяперашняя Канстытуцыя прымалася ў «спешцы», «келейна», што ў многім вызначыла яе буйныя загані і супярэчнасці.

Давайце разбяромся, ці так гэта на самай справе. Прынятая ў сакавіку 1994 года Вярхоўным Саветам у адпаведнасці з дэмакратычнай працэдурай, практыкуемай у многіх краінах свету, Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь стала пятай па ліку Канстытуцыяй нашай дзяржавы і першай Канстытуцыяй суверэннай Беларусі. Яе асноўнае адозначэнне ад дзеючай раней Канстытуцыі 1978 года ў тым, што яна легалізавала пераход нашага грамадства ад камандна-адміністрацыйнай сістэмы ўлады да кіравання грамадствам пры дапамозе Закона. Упершыню ў гісторыі Беларусі на канстытуцыйным узроўні замацавана ідэя прававой дзяржавы.

Цяперашняя Канстытуцыя ўвабрала ў сябе ўсё лепшае, што было напрацавана тэорыяй і практыкай канстытуцыйнага будаўніцтва краін з устойлівымі дэмакратычнымі традыцыямі. Яна замацавала ў канкрэтных нормах шэраг агульнапрызнаных прынцыпаў міжнароднага права. Рэспубліка Беларусь абвешчана дэмакратычнай дзяржавай, у якой чалавек з'яўляецца вышэйшай каштоўнасцю грамадства, забеспячэнне правоў і свабод грамадзян ёсць вышэйшая мэта дзяржавы.

Дзеючая Канстытуцыя атрымала станоўчую ацэнку міжнародных экспертаў у галіне канстытуцыйнага права. Мы маем права ганарыцца сваёй Канстытуцыяй!

У сувязі з гэтым хачу спыніцца на адным з найбольш распаўсюджаных довадаў, прыведзеных у апошні час у друку, а менавіта робіцца спасылка на экспертнае заключэнне Еўрапейскай камісіі Савета Еўропы адносна раздзелаў Канстытуцыі, што датычацца паўнамоцтваў Прэзідэнта і Вярхоўнага Савета, у якіх быццам бы дапушчаны адхіленні ад прынцыпа падзелу ўлады.

Па-першае, гэта заключэнне не камісіі, а аднаго эксперта — Ганны Мілянковай. Па-другое, па гэтых жа пытаннях ёсць заключэнне іншага эксперта Еўрапейскай камісіі — Кастюта Лепінскага, якое ўтрымлівае іншыя высновы. Па-трэцяе, заключэнні названых экспертаў атрыманы па просьбе Беларускага інстытута заканадаўства і дзяржаўнага будаўніцтва ў сувязі з разглядам у Канстытуцыйным судзе спраў аб адпаведнасці Канстытуцыі законаў аб Вярхоўным Савета і аб Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь, дзе ў якасці эксперта выступіў дырэктар гэтага інстытута Антон Матусевіч. Так што заява Прэзідэнта, зробленая 15 жніўня г.г. на сустрэчы з грамадскасцю г. Гродна і Гродзенскай вобласці аб атрыманні ў ўтойванні Вярхоўным Саветам заключэння эксперта Ганны Мілянковай (таксама названае Прэзідэнтам як заключэнне Еўрапейскай камісіі), мякка кажучы, не адпавядае справяднасці. Але калі Прэзідэнт у гэтым выпадку маглі падвесці прыдворныя юрысты, дык Мікалая Сянчыхавіча, які апублікаваў на старонках «Советской Белоруссии» за 21 жніўня 1996 года артыкул «Незалежна заходнія эксперты лічаць цяперашнюю Канстытуцыю краіны даволі недасканалай», ніхто не падвадаў. Мяркуючы па зместу артыкула, яго аўтар асабіста азнаёміўся з заключэннямі абодвух экспертаў. І тым не менш, заключэнне Ганны Мілянковай пададзена ім як заключэнне не аднаго аўтара, а калектыву аўтараў. Спаслаўшыся на заключэнне Кастюта Лепінскага і працытаваўшы тую яго частку, дзе гаворыцца аб надзвычай шырокіх кантрольных паўнамоцтвах Вярхоўнага Савета, якія могуць разглядацца як умяшанне ў сферу выканаўчай улады, аўтар артыкула змаўчаў аб тым, што менавіта гэтую норму Закона аб Вярхоўным Савета Канстытуцыйны суд прызнаў неканстытуцыйнай. Відавочна, цяжка быць у ладах з аб'ектыўнасцю, калі піша на зададзеным тэму.

Нагадаю чытачам, што Канстытуцыйны суд, разгледзеўшы справы аб канстытуцыйнасці законаў аб Вярхоўным Савета і аб Прэзідэнце, прызнаў не адпаведным Канстытуцыі шэраг іх нормаў, у тым ліку і тых, якія былі названы ў прапановах Прэзідэнта як нормы, што абмяжоўваюць яго прававы статус. Прымаючы рашэнні па гэтых справах, суд таксама ўлічыў і высновы названых экспертаў Еўрапейскай камісіі. Нават на прыкладах гэтых двух законаў, прынятых Вярхоўным Саветам, бачна, наколькі «абгрунтаваная» заява прэзідэнтскага боку аб тым, што «Канстытуцыйны суд з'яўляецца дадаткам Вярхоўнага Савета».

Што ж датычыцца «спешкі», «келейнасці» пры прыняцці Канстытуцыі, давайце прыгадаем хоць бы некаторыя факты з гісторыі яе падрыхтоўкі. За невялікім па аб'ёму законам стаіць вялізная, сапраўды тытанічная чатырохгадовая праца вялікай колькасці людзей — спецыялістаў у галіне права, эканомікі, паліталогіі, іншых галін грамадскіх навук — вучоных і практыкаў, дэпутатаў, членаў канстытуцыйнай камісіі і створаных пры ёй рабочых груп. У ходзе распрацоўкі пра-

Валерый ЦІХІНЯ,

старшыня Канстытуцыйнага суда Рэспублікі Беларусь,
доктар юрыдычных навук, прафесар

Нельга пускаць насустрач два цягнікі па адной лініі

Некаторыя развагі
з нагоды маючага адбыцця
рэфарміравання канстытуцыйнага
ладу ў рэспубліцы

екта Канстытуцыі было падрыхтавана каля трох дзесяткаў яе варыянтаў. У друку публікаваліся тры праекты Канстытуцыі, што дазволіла правесці іх шырокае і грунтоўнае абмеркаванне, прааналізаваць і ўлічыць паступіўшыя заўвагі і прапановы. Гэта быў сапраўдны навуковы пошук лепшага (аптымальнага) варыянта Канстытуцыі. У архівах Вярхоўнага Савета захоўваюцца матэрыялы, у якіх змяшчаюцца тысячы водгукаў, рэцэнзій, папярэжэнняў і прапановаў у праект Канстытуцыі, паступіўшых ад розных органаў улады, навуковых і навучальных устаноў, міжнародных арганізацый, прававых цэнтраў блізкага і далёкага замежжа, ад радавых грамадзян. Таму рознага роду разважанні аб недасканаласці, недастатковай падрыхтаванасці Канстытуцыі, а тым больш келейнасці пры яе прыняцці не вытрымліваюць крытыкі. Сама меней яны несур'ёзныя ці нават надобрасумленныя. У той жа час ёсць усе падставы гаварыць аб келейнай падрыхтоўцы новай рэдакцыі Канстытуцыі. Якія вучоныя, спецыялісты ў галіне права і іншых галін ведаў у ёй удзельнічалі, нікому невядома. А краіна павінна ведаць сваіх «герояў». Як сказала ў Старым запавеце, «усё тайнае аднойчы стане яўным». І ўжо сапраўды парадоксам з'яўляецца тое, што ад гэтай работы аказваўся адхіленым Вярхоўны Савет, які з'яўляецца, па Канстытуцыі, вышэйшым прадстаўнічым і адзіным заканадаўчым органам рэспублікі. Цяжка ўявіць, што ўсё гэта адбываецца ў цэнтры Еўропы!

Стараючыся прызначыць новую, цяпер дзеючую Канстытуцыю, яе аўтары зыходзілі з неабходнасці знайсці такую форму дзяржаўнасці, якая, улічваючы нацыянальны асаблівасці Беларусі, яе гістарычнае мінулае і сённяшняе, была б здольна арганізаваць у краіне дэмакратычны працэс, які прытрымліваецца Закона, а не асабістых схільнасцей чарговага кіраўніка...

Ці азначае ўсё гэта, што наша Канстытуцыя юрыдычна бездакорная, дасканалая? Не, не азначае, таму што ідэальных канстытуцый у свеце не было і няма. Напрыклад, не ўсё так ужо гладка ў старэйшай канстытуцыі свету — Канстытуцыі ЗША, якая перыядычна (нярэдка гэты перыяд складаецца ў дзесяцігоддзі) дапаўняецца папраўкамі. Але яе ўжо звыш 200 гадоў не мянялі! І ў гэтым мудрасць амерыканцаў, якія ставяцца з глыбокай павагай да свайго Асноўнага закона.

Галоўнае для любой канстытуцыі, у тым ліку і для нашай — яе стабільнасць. Таму, перш чым у яе ўрывацца, трэба ўсё старанна і шмат разоў ўзважыць і абдумаць. Бо не выпадкова прадугледжаны ўскладнены парадокс унясення ў Канстытуцыю змяненняў і дапаўненняў.

Калі падыходзіць да пытання чыста фармальна, дык Прэзідэнт, уносячы ў Вярхоўны Савет прапанову аб правядзенні рэферэндуму па змяненню і дапаўненню Канстытуцыі, дзейнічае ў адпаведнасці з яе нормамі. Але ці трэба гэта рабіць цяпер? Думаю, што не. Мінула ўсяго два гады, як Аляксандр Лукашэнка, з'яўляючыся дэпутатам Вярхоўнага Савета і членам Канстытуцыйнай камісіі, галасаваў за прыняцце гэтай Канстытуцыі. Будучы выбраным у адпаведнасці з ёй Прэзідэнтам краіны, ён прысягаў на вернасць дзеючай Канстытуцыі: заяўляў, што валодае царскімі паўнамоцтвамі.

Што такое два гады? Імгненне гісторыі. І за гэтым імгненнем Канстытуцыя не паспела нават запрацаваць як след. Толькі пачаўся заканаборчы працэс па стварэнню на яе аснове новай заканадаўчай базы. Перш за ўсё, трэба прыняць усе законы, прама ўказаныя ў Канстытуцыі. Па-другое, трэба падрыхтаваць на аснове Канстытуцыі зусім новыя заканадаўчыя акты, што рэгулююць розныя грамадскія адносіны, якія спрыялі б стаўленню ў нашай краіне інстытута грамадзянскага грамадства. Напрыклад, дагэтуль у поўнай меры заканадаўча не ўрэгуляваны пытанні забеспячэння канстытуцыйных правоў і свабод грамадзян, не створана неабходнае прававое поле для эфектыўнай эканамічнай дзейнасці і правядзення мэтанакіраванай сацыяльнай палітыкі, для паўнапраў-

нага развіцця органаў мясцовага кіравання і самакіравання. Па-трэцяе, мы сёння не можам гаварыць пра эфектыўную работу Канстытуцыі яшчэ і таму, што многія яе палажэнні (што датычацца перш за ўсё правоў і свабод грамадзян) не выконваюцца. Прыкладам таму нямае. Так, папалоскай стала пастаяннае парушэнне патрабаванняў артыкула 34 Канстытуцыі, які гарантуе права грамадзян на атрыманне і распаўсюджванне поўнай, дакладнай і своєчасовай інфармацыі аб дзейнасці дзяржаўных органаў, грамадскіх аб'яднанняў, аб палітычным, эканамічным і міжнародным жыцці. Далёка не ўсё добра ў нас таксама з забеспячэннем працоўных, сацыяльных і іншых правоў грамадзян.

Ці ж усё гэта не гаворыць аб тым, што вялізны патэнцыял, закладзены ў Канстытуцыі, застаецца як у заканадаўчым плане, так і ва ўмовах нашай рэчаіснасці ў значнай частцы незапатрабаваным і нерэалізаваным? У сувязі з гэтым спробу Вярхоўнага Савета распрацаваць механізм няхіўнасці дзейнасці закона трэба не асуджаць, а вітаць. Мудры Тацый у свой час справядліва заўважыў, што «гібель дзяржавы пачынаецца з краху законаў». Нам у Беларусі трэба баяцца прававога Чарнобыля.

Што ж вымушае Прэзідэнта мяняць Канстытуцыю? Ці абгрунтаваны яго прапановы? Што за імі стаіць? Разгледзім гэта на канкрэтных прыкладах. У інтэрв'ю «Народной газете» за 6 жніўня 1996 года Прэзідэнт заявіў, «што з-за шэрага аб'ектыўных прычын і новай Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, і многія законы ў нейкай ступені стрымліваюць стварэнне і наладжванне рэальнага механізму гаспадарання, рэалізацыі рэальнай палітыкі Прэзідэнта». Ці так гэта? Звернемся да артыкулаў Канстытуцыі, што датычацца сферы эканомікі. Артыкул 13 Канстытуцыі гаворыць, што «дзяржава прадастаўляе ўсім роўныя правы для ажыццяўлення гаспадарання і іншай дзейнасці, акрамя забароненай законам, і гарантуе роўную абарону і роўныя ўмовы для развіцця ўсіх форм уласнасці. Дзяржава ажыццяўляе рэгуляванне эканамічнай дзейнасці ў інтэрэсах чалавека і грамадства. Законам могуць быць вызначаны аб'екты, якія знаходзяцца толькі ва ўласнасці дзяржавы, а таксама замацавана выключнае права дзяржавы на ажыццяўленне асноўных відаў дзейнасці». Як бачна са зместу гэтай канстытуцыйнай нормы, у ёй няма нічога, што магло б перашкаджаць стварэнню рэальнага механізму гаспадарання. Не перашкаджаюць гэтакі і нормы артыкула 44 Канстытуцыі, які гаворыць аб праве ўласнасці. Наогул у нас ёсць канстытуцыйная база для правядзення рэформаў, у тым ліку эканамічных. Трэба толькі ад слоў пераходзіць да справы, не займацца «гарбачоўшчынай».

Прэзідэнтам ставіцца пытанне аб стварэнні ў рэспубліцы двухпалатнага парламента, які складаўся б з палаты прадстаўнікоў і сената. Прэзідэнт павінен памятаць, што, яшчэ з'яўляючыся дэпутатам Вярхоўнага Савета XII склікання і членам Канстытуцыйнай камісіі, ён і іншыя члены гэтай камісіі ўсеахопна прааналізавалі гэтую ідэю і прыйшлі да высновы аб яе непрыдатнасці і непаўнацэннасці для нашай невялікай унітарнай дзяржавы. На карысць такой высновы таксама гавораць прыклады многіх малых еўрапейскіх (і не толькі еўрапейскіх) дзяржаў, якія цудоўна абыходзіцца аднапалатнымі парламентамі. Ці гэтым нам трэба выдзяляцца сярод іх? Можна, мы абыходзімся без сваіх дамарослых сенатараў?

Не магу не паўтарыцца, рызыкуючы быць абвінавачаным у зацікаўленасці (але ў зацікаўленасці дзяржаўнай) з нагоды прапановы Прэзідэнта аб рэфарміраванні Канстытуцыйнага суда. Яны вядомыя. Згодна з імі, суд фарміруецца Прэзідэнтам і Вярхоўным Саветам на парытатных пачатках. Пры гэтым Прэзідэнт уносіць кандыдатуру яго старшыні, голас якога з'яўляецца рашаючым пры роўнай колькасці галасоў «за» і «супраць». Скарачаецца колькасць суб'ектаў, якія маюць права звярнуць у суд. Адначасова суд пазбаўляецца права ўзбуджаць справы па ўласнай

ініцыятыве. Працэдура прыняцця канчатковых рашэнняў суда аб адпаведнасці Канстытуцыі законаў і іншых нарматыўных актаў настолькі ўскладнена, што робіць даволі праблематычным наогул іх прыняцце.

І што ж пасля такога, з дазволу сказаць, рэфарміравання застаецца ад незалежнасці і аўтарытэту суда як органа канстытуцыйнага кантролю? Па сутнасці нічога. Вось такі Канстытуцыйны суд сапраўды стане прыдаткам кіраўніка выканаўчай улады. І калі такое здарыцца, дык нават чорныя манты суддзяў не сваюць аблічча «белай вароны» такога суда на фоне канстытуцыйных судоў Еўропы і свету. І наўрад ці такі «кішэнны» суд будзе карыстацца павагай у свеце.

Як старшыня суда адзначу, што ў Канстытуцыйнага суда Беларусі няма іншых інтарэсаў, акрамя інтарэсаў народа. Пра гэта сведчаць яго рашэнні, апублікаваныя ў друку. Чытайце іх.

Ёсць і іншыя аб'ектыўныя прычыны, па якіх не варта спяшацца з унясеннем змяненняў і дапаўненняў у Канстытуцыю. Нельга не ўлічваць арганічнай цэласнасці, унутранай збалансаванасці Канстытуцыі, узаемазвязі і ўзаемазалежнасці яе палажэнняў. Уварванне са змяненнямі і дапаўненнямі ў тую ці іншую яе раздзелы ці нормы непазбежна прывядзе да разбалансаванасці Асноўнага закона. А гэта толькі негатывныя вынікі для нармальнага развіцця рэгулюемых Канстытуцыяй грамадскіх адносін і можа спрыяць стварэнню крызісных сітуацый у дзяржаве і грамадстве. Пра гэта, у прыватнасці, сведчыць сумны прыклад Расіі, дзе патак папярэжэнняў, што ўносяцца ў яе Канстытуцыю, разбалансавалі яе настолькі, што яна перастала быць цэласным дакументам і кожны разумеві і тлумачыў яе па-свойму. Гэта разам з іншымі фактамі рэстабілізавала абстаноўку ў Расіі і ў канчатковым выніку прывяло да трагічных падзей 1993 года. Памятаючы пра гэта, ці не лепш вучыцца на чужых памылках, чым самім іх паўтараць?

І яшчэ адно меркаванне. Сёння ў рэспубліцы ідзе працэс фарміравання новай беларускай дзяржаўнасці, закладаюцца асновы канстытуцыйнага ладу. Прыняты законы аб Вярхоўным Савета, аб Прэзідэнце, аб Кабінёце Міністраў, аб мясцовым кіраванні і самакіраванні, аб выбарах і шэраг іншых. Непрадуманнае ўварванне ў гэты працэс можа толькі сур'ёзна дафармаваць дзяржаўнае будаўніцтва.

Разам з тым, можна пагадацца з думкай Прэзідэнта аб неабходнасці «ўхілення няпэўнасці і недакладнасцей у тэксце Канстытуцыі, што датычацца прынцыпу падзелу ўлады, стварэння эфектыўнага механізму іх узаемадзеяння...». Зрабіць гэта, аб чым сведчыць парламенцкая практыка многіх краін свету, можна шляхам афіцыйнага тлумачэння Вярхоўным Саветам тых нормаў Канстытуцыі, што неадназначна разумеюцца. Так, Канстытуцыйны суд яшчэ ў лютым 1996 года ўнёс у Вярхоўны Савет прапанову аб талкаванні пункта 1 артыкула 100 Канстытуцыі, які ў агульных словах гаворыць аб мерах, прымаемых Прэзідэнтам па абароне суверэннасці, нацыянальнай бяспекі і тэрытарыяльнай цэласнасці Рэспублікі Беларусь, забеспячэнню палітычнай і эканамічнай стабільнасці, захаванню правоў і свабод грамадзян. Гэты пункт у сувязі з недакладнасцю яго фармулёўкі выклікае сёння шматлікія спрэчкі сярод прадстаўнікоў розных галін улады.

І нарэшце, давайце не будзем хітраваць. Кожнаму чалавеку з цвярозым розумам зразумела, што спробы рэвізаваць дзеючую Канстытуцыю накіраваны перш за ўсё на ўзмацненне выканаўчай улады за кошт аслаблення астатніх галін улады, што само па сабе неправамерна. Гэта небяспечныя спробы. Непрадаказальныя іх наступствы. Гістарычны вопыт з драматычнай паслядоўнасцю пацвярджае непаўнацэннасць неабмежаванай улады, незалежна ад высокіх мэтаў яе ўстанаўлення. Такая ўлада ніколі не прыносіла добра людзям... Мы павінны ісці не да дыктатуры, а да цвёрдай законнасці, устойлівага правапарадку.

Акрамя таго, нельга канстытуцыйную законнасць шукаць на шляхах канфрантацыі: пускаць насустрач адзін аднаму два цягнікі па адной лініі (адзін цягнік — гэта заканадаўчая ўлада, другі цягнік — гэта выканаўчая ўлада). Давайце думаць пра вынікі!

Ёсць нямаля і іншыя довадаў у абарону дзеючай Канстытуцыі, прыводзіць якія не дазваляюць рамкі газетнага артыкула. У заключэнне не магу не падзяліцца з чытачамі сваёй трывогай з нагоды глыбокага крызісу, які паразіў сёння практычна ўсе сферы жыцця нашага грамадства. У такіх умовах замахаў на Асноўны закон, па майму глыбокаму перакананню, можа выклікаць сур'ёзны канстытуцыйны крызіс і яшчэ больш ускладніць цяперашнюю абстаноўку ў рэспубліцы. Таму ўвадзненне мараторыя на Канстытуцыю хоць бы на два-тры бліжэйшыя гады пайшло б толькі на карысць маладой беларускай дзяржаве.

Падзеі, якія адбываюцца ў апошні час у рэспубліцы, прымусжаюць сур'ёзна задумацца над пытаннем: ці адбудзецца Беларусь як дэмакратычная прававая дзяржава?

КАБ ГАЗЕТА БЫЛА ЯКАСНАЙ...



ГЭТЫ НУМАР «Звязды», як і многія многія папярэднія, вы, паважаныя чытачы, маеце магчымасць трымаць у руках не толькі дзякуючы працы калектыву рэдакцыі, але, прынамсі, яшчэ дзвюх службаў — цэха прыёму газетных палос Рэспубліканскай міжнароднай тэлефоннай станцыі і мантажнаму аддзяленню газетнага цэха Беларускага дома друку. Яны існуюць акурат 30 гадоў — з 1 верасня 1966 года.

Начальнік цэха прыёму і перадачы газетных палос Віктар Варанкоў раскажаў нам, што сёння яго служба вырабляе фотакопіі 83 беларускіх газет — дзяржаўных і камерцыйных, а таксама 6 маскоўскіх выданняў.

У свой час, у 1966 годзе, менавіта з-за таго, што цэнтральныя газеты — «Правда», «Известия» — з-за маруднасці пошты прыходзілі ў рэдакцыю ў лепшым выпадку толькі праз дзень пасля выхаду, і было прынята рашэнне аб стварэнні гэтага цэха. Зараз ён аснашчаны імпартным

абсталяваннем, камп'ютэрнай тэхнікай, асвойваецца колерадзяленне. У планах — устаноўка абсталявання, якое дазволіць з Мінска па фотатэлеграфу перадаваць газеты ў абласныя друкарні, бо выданні і да гэтага часу дастаўляюцца ў глыбінку аўтатранспартам. Але гэта — у планах, а пакуль калектыву з 12 чалавек штомесячна дае 400 мільёнаў рублёў даходу.

На здымку: работнікі цэха прыёму і перадачы газетных палос Лідзія Шульга (працуе з першага дня), Людміла Кавалеўская, Вячаслаў Рускіх, начальнік цэха Віктар Варанкоў, вядучы інжынер Дзмітрый Вашкевіч.

Ні разу за 30 гадоў работы не дапусцілі зрыву выхаду якой-небудзь газеты супрацоўнікі мантажнага аддзялення газетнага цэха, які быў створаны 1 верасня 1966 года, калі выдавецтва перайшло з так званага высокага друку на больш якасны — афсетны. У тым, што гэты нумар «Звязды» своечасова ўбачыў свет, вялікая заслуга майстра Галіны Ракач (справа) і мантажысткі Наталлі Ждановіч.

Анатоль СЛАНЕЎСкі.
Фота Мікалая АМЕЛЬЧАНКІ.



КІРГІЗІЯ ЗА ПАШЫРЭННЕ СУВЯЗЕЙ З БЕЛАРУССЮ

З нагоды святкавання Дня незалежнасці Рэспублікі Кыргызстан у пасольстве гэтай краіны адбылася сустрэча з журналістамі.

Разам з Барубекам Ашыравым, паслом Кыргызстана, у размове ўдзельнічалі дэпутат парламента, старшыня Бішкекскага гарадскога кенеша дэпутатаў Іса Такоев і кіраўнік справамі мясцовага самакіравання сталіцы Сабырбек Байназарав. Яны расказалі аб сённяшнім дні ў краіны, палітычных, рынковых эканамічных і сацыяльных пераўтварэннях.

Лейтматыў размовы — Кыргызстан вальмі зацікаўлены ў пашырэнні шматбаковага супрацоўніцтва з Беларуссю, у прыватнасці, ва ўсталяванні паваротных сувязей паміж сталіцамі дзвюх дзяржаў.

З мэтай аднавіць былыя кантакты і прыехалі ў Мінск прадстаўнікі Бішкека. Яны былі прыняты мэрм беларускай сталіцы Уладзімірам Ярмошчынам. Бакі дамовіліся неадзе ў кастрычніку-лістападзе г. г. падпісаць адпаведнае пагадненне аб супрацоўніцтве гэтых гарадоў.

Перспектывыні аб'яцваюць стаць прамыя сувязі паміж абласцямі дзвюх краін. Напрыклад, ужо пачалі супрацоўнічаць на рэгіянальным узроўні Гродзенская вобласць і Джалал-Абадская. Гродзенцы, дарэчы, зацікаўлены ў пастаўках тытуню, бавоўны, рэзакцыйных металаў з Кіргізіі.

Пасол гэтай краіны паведаміў нам, што навукоўцы яго краіны прапанавалі наладзіць аздаўленне пацярпелых ад чарнобыльскай катастрофы з Гомельскай вобласці ва ўмовах вяскагорнага клімату. Неўзабаве калія ста чалавек прыедуць у Кіргізію з Беларусі.

Кыргызстан таксама прапаноўвае жыжарам нашай краіны неадрагі адпачынак на славытым возеры Ісык-Куль. У пераліку на валюту ЗША пущэўка ў пансіянца на беразе возера каштуе прыкладна 100 долараў.

Леанід ЛАХМАНЕНКА.

ФОНД ПАДТРЫМКІ ПАРЛАМЕНТАРЫЗМУ ПАЧЫНАЕ З КАНКРЭТНЫХ ПРАПАНОЎ

Міністэрствам юстыцыі зарэгістраваны Фонд падтрымкі парламентарызму. Асноўнай мэтай дзейнасці фонду з'яўляецца пашырэнне ідэй парламентарызму, садзейнічанне стварэнню ў рэспубліцы прававой дзяржавы. Заснавальнікамі гэтай грамадскай арганізацыі выступілі дэпутаты Вярхоўнага Савета, вучоныя, прадстаўнікі інтэлігенцыі. Фонд мае намер арганізаваць вывучэнне айчынных і замежных вопыту палітычнай, дзяржаўнай дзейнасці, навуковую распрацоўку актуальных для Беларусі палітычных, прававых, сацыяльных праблем, наладзіць абмен эканамічнай, культурнай, навуковай інфармацыяй паміж зацікаўленымі структурамі, арганізаваць правядзенне міжнародных і рэспубліканскіх навуковых сімпозіумаў, канферэнцый, «круглых сталоў» па праблемах развіцця парламентарызму, заснаваць устаноўленую колькасць стыпендыі аспірантам і студэнтам ВНУ, якія ажыццяўляюць даследаванні па праблемах гісторыі развіцця парламентарызму, стварыць уласныя інфармацыйна-аналітычныя структуры.

Па ініцыятыве кіраўніцтва Фонду адбылася сустрэча дэпутатаў Вярхоўнага Савета з кіраўніком Адміністрацыі Прэзідэнта Міхаілам Мясніковічам. Абмяркоўваліся пытанні ўзаемадзеяння Адміністрацыі Прэзідэнта з дэпутатамі Вярхоўнага Савета, ішла гаворка пра маючую адбыцца сесію парламента, аб унесеным Прэзідэнтам на сесію пытанні аб правядзенні рэферэндуму.

Прэзідэнт Фонду Леанід Сечка выклаў пазіцыю фонду па абмяркоўваемым пытанні. Прадстаўнікі фонду падтрымалі Прэзідэнта ў яго правядзенні рэферэндуму.

У канструктыўнай гутарцы дэпутаты Васіль Хрол, Пётр Жушма, Віктар Бурак, Валяціна Са-

мусёва, Іван Пашкевіч выказалі свой пункт гледжання на пытанні, якія выносяцца на рэферэндум, абмяняліся думкамі аб мяркуючым змяненні, што датычацца вышэйшага заканадаўчага органа. У сувязі з гэтым удзельнікі сустрэчы выказалі заклапочанасць лёсам дэпутатаў, якія працуюць і гатовы і далей канструктыўна працаваць на карысць нашага народа. Яны прапанавалі ў выпадку прыняцця паправак да Канстытуцыі прыняць закон аб увядзенні іх у дзеянне і ў гэтым жа законе вызначыць лёс цяперашніх парламентарыяў. Гэта зняло б празмерную напружанасць у вышэйшых эшалонах улады.

Выказаны канкрэтныя прапановы па супрацоўніцтве фонду з выканаўчай уладай, дэпутатаў з Адміністрацыяй Прэзідэнта. Пастаўлена пытанне аб правядзенні на высокім прафесійным узроўні экспертызы праектаў законаў нашай дзяржавы. Гэту работу мог бы ўзяць на сябе аналітычны цэнтр Фонду падтрымкі парламентарызму. Ішла гаворка і аб прапанове надаць указам Прэзідэнта сілу законаў. Яе рэалізацыя садзейнічала б перш за ўсё стабілізацыі становішча ў рэспубліцы і зняццю канфрантацыйных момантаў ва ўзаемаадносінах уладаў.

Кіраўнік Адміністрацыі з павягай аднёсся да стварэння Фонду падтрымкі парламентарызму, пажадаў дэпутатам сабраць пад дахам Фонду людзей з вялікім інтэлектуальным патэнцыялам і палітычнай воляй. Міхаіл Мясніковіч выказаў разуменне пазіцыі парламентарыяў і заклікаў дэпутатаў падтрымаць Прэзідэнта ў яго імкненні вывесці рэспубліку з крызісу. Ён выказаў гатоўнасць Адміністрацыі Прэзідэнта да канструктыўнага супрацоўніцтва з дэпутацкім корпусам.

БЕЛТА.

КРЫМІНАЛ

ЛЁС СТАРШЫНІ АКАЗАЎСЯ РАКАВЫМ

У мінулыя нядзелю ў лесе, недалёка ад калгаса «Ленінскае жыццё» Аляксандра Боксбергера. Як стала вядома карэспандэнту БЕЛТА, нябожчык вісеў на суку дрэва даволі высока ад зямлі. Ці ён сам па нейкай прычыне наклаў на сябе рукі, ці нехта звёў з ім рахункі — высвятляюць праваахоўныя органы.

Аляксандр Боксбергера працаваў старшынёй калгаса ўсяго некалькі месяцаў. Да гэтага ён веў фермерскую гаспадарку, якую пасля свайго выбрання кіраўніком перадаў сыну. Нічога незвычайнага ў яго паводзінах калгаснікі апошнім часам не заўважалі.

Віктар КОТАЎ, БЕЛТА.

Рагачоўскі раён.

ПЕЛЕНТ-НАВІНЫ

ПАГАДНЕННЕ ПАДПІСАНА, АЛЕ ГАРАНТЫЙ ПА-РАНЕЙШАМУ НЯМА

Прэм'ер-міністр Расіі Віктар Чарномырдын ацаніў як паспяховыя вынікі перамоў сакратара Савета бяспекі Лебедзева з кіраўніцтвам Рэспублікі Ічкерыя і выказаў гатоўнасць удзельнічаць у рэалізацыі плана па мірнаму ўрэгуляванню ў Чачні.

Ён адзначыў, што падпісанне 31 жніўня дакументаў гарантуюць адмову ад выкарыстання сілы і закладаюць перадумовы для стварэння кааліцыйнага ўрада Чачні. Дакументы адпавядаюць духу і літару праектаў, узгодненых раней на пасяджэннях Савета бяспекі, а ўнесеныя на перамовах змяненні прынцыповага значэння не маюць. У нядзелю прэс-сакратар прэзідэнта Ястржэмбскі заявіў, што дакумент, падпісаны Лебедзем і Масхадавым, патрабуе дадатковага асэнсавання і ацэнкі, паколькі, на думку Ельцына, на перамовах бакі ўнеслі шэраг змяненняў у першапачатковы тэкст.

Начальнік штаба чачэнскіх фарміраванняў павярдзіў, што калі расійскія войскі, якія засталіся ў Грозным, не пакінуць горад, ваенныя дзеянні ў Чачні адновяцца. У інтэр'ю замежным журналістам Масхадаў зазначыў, што, нягледзячы на падпісанне пагадненняў аб вывадзе войскаў, у Грозным застаюцца дзве расійскія брыгады. Са свайго боку расійскія вайскоўцы абвешчавалі чачэнскія сілы ў незахаванні тэрмінаў дэмілітарызацыі Грознага.

ЗНОЎ ВАЯЎНІЧЫ ХУСЕЙН

Злучаныя Штаты лічаць, што дзеянні Садама Хусейна, які накіраваў войскі і танкі ў курдскую зону бяспекі на поўначы Ірака, нельга апраўдаць. Прадстаўнік Белага дома заявіў, што ЗША праводзіць кансультацыю з сяюзнікамі і краінамі Блізкага Усходу аб магчымых дзеяннях у адказ. Міністр замежных спраў Вялікабрытаніі назваў ваенныя дзеянні Ірака грубым парушэннем межаў зоны бяспекі.

Радый слухай Сяргей ПРОТАС.

ІНФАРМ-КАКТЭЙЛ

Ці падабаецца вам заклік: «Сачы за суседзямі!» Немцам ён спадабаўся. Але не ў сэнсе выхавання «ўзаемашпінтства», як у недалёкія часы, а ў сэнсе сачыць за кватэрай або домам суседа, калі ён адсутнічае. Справа ў тым, што ў ФРГ кожны дзве з паловай хвіліны адбываецца кватэрны крадзеж. У мінулым годзе ўсяго іх было больш за 200 тысяч — прырост на 40 працэнтаў. Кампенсацыя ўрон ад гэтых крадзяжоў абшлася нямецкім страхавым кампаніяў у 1,26 мільярда марак.

ІТАР—ТАСС

Дзе заўгодна і як заўгодна — так можна каратка сфармуляваць вынікі даследавання сексуальных звычак брытанцаў.

З праведзенага часопісам «Правільнае вядзенне хатняй гаспадаркі» апытання грамадскай думкі выявілася: хоць ложак і ў нашы дні застаецца асноўным месцам любоўных уцех, аднак усе большая колькасць пар аддаюць перавагу разнастайнасці ў гэтым пытанні.

78 працэнтаў апытаных нярэдка «загараюцца» перад тэлевізарам, 60 працэнтаў лічаць зусім прыдатным ваенны пакой, а 58 аддаюць перавагу ласкавым абдымкам прыроды. Нягледзячы на гэта, толькі нямногім больш як палова брытанцаў лічаць секс неад'емнай часткай добрага шлюбу. Большасць аднадушна, што без кахання і ўзаемаразумення фізічная блізкасць каштуе нямнога.

ЭКСТРА-ПРЭС

СПОРТ-ЭКСПРЭС

ХАКЕЙ. КВАЛІФАКАЦЫЙНЫ ТУРНІР ДА АЛІМПІАДЫ-98

ПАЎКРОКА ДА НАГАНА ЗРОБЛЕНА. АСТАТНІЮ ДЫСТАНЦЫЮ ПРЫЙДЗЕЦЦА АДОЛЕЦЬ У ЛЮТЫМ

Трыумфальна завяршылі першы кваліфікацыйны алімпійскі турнір, які праходзіў з 27 жніўня па 1 верасня ў Рызе, хакеісты нацыянальнай зборнай Беларусі. Адзіную пущэўку ў наступны этап розыгрышу аспрэчалі пяць каманд: Беларусі, Латвіі, Літвы, Венгрыі і Эстоніі. Першыя дзве зборныя былі фаварытамі спаборніцтваў. Арганізатары турніру падбачліва вынеслі іх вочны паядынак на апошні дзень, да якога абедзве зборныя прыйшлі са стопрацэнтнымі вынікамі.

Латвійская каманда, памятаючы знамянальны для сябе выйгрыш у беларусаў з лікам 4:1 на красавіцкім чэмпіянаце свету ў Галандыі, маючы ўжо, відаць, была ў пераможцах. Як-ніяк, а гуляючы ў «родных сценах» пры шматтысячнай падтрымцы.

Гаспадары ўпэўнена пачалі гульні і ўжо ў дэбютнае матча павялі — 1:0. Гэтая шайба, відаць, стала раздражняльнікам для падначаленых Анатоля Варывончыка. Дарэчы, напярэдні пазездкі ў Прыбалтыку галоўны трэнер беларусаў сказаў, што ні-

якай іншай задачы, акрамя выйгрышу, першага месца, ён перад камандай не ставіць.

Як аказалася, слоў на вецер Варывончык не кідае. Ужо пад канец першага тайма на табло вышчваліся лічбы 3:1 на карысць беларусаў.

Трэнер гаспадароў Леанід Бераснеў яшчэ верыў у цуд. Аднак са сваімі марамі ён канчаткова развітаўся ў другім тайме пасля гола Алега Раманава («Лада», Расія).

Трэцяя палова сустрэчы прайшла ў сухую. Беларусы выйгралі 4:1. І цяпер алімпійскі шлях да Нагана будзе ляжаць праз заключны кваліфікацыйны турнір, які пройдзе ў пачатку лютага ў Аўстрыі і Германіі адначасова.

Сяпернікі нашай зборнай вызначацца пазней.

ФУТБОЛ. АДБОРАЧНЫЯ МАТЧЫ ЧЭМПІАНАТУ СВЕТУ-98

ШАПКАМІ ЭСТОНЦАЎ УЖО НЕ ЗАКІДАЕШ. ТОЛЬКІ — ГАЛАМІ

Суботнім вечарам 31 жніўня Нацыянальная зборная Беларусі па футболе праводзіла свой другі таварыскі матч адборачнага цыкла чэмпіянату свету-98:

Не сумняваюся, што нешматлікія белелышчыкі, якія прыйшлі падтрымаць нацыянальную каманду рэспублікі, спадзяваліся на большае. Састаў зборнай у цяперашнім варыянце дазваляе быць атты-

містам. У асноўным — моладзь з вопытам: Качура, Бялькевіч, Штанюк плюс узыходзячая зорка міногага «Дынама» Уладзімір Макюскі. Дарэчы, Валодзя ў першым жа матчы такога ўзросту пачаў іграць першую скрыпку. І сваю партыю ён адыграў выдатна. Адзіны гол у матчы на рахунак Макюскага.

Пасля гэтай перамогі наша зборная адразу перамясцілася ў групе № 4 на другое месца — услед за шведамі, якія выйгралі на выездзе ў Латвіі — 2:1. Яшчэ адна пара сапернікаў — Аўстрыя—Шатландыя — праводзіла матч у Вене. Сустрэча скончылася безвынікова — 0:0.

ТУРНІРНАЯ ТАБЛІЦА ў ГРУПЕ № 4

	Г	В	Н	П	М	А
1. Швецыя	2	2	0	0	7-2	6
2. Беларусь	2	1	0	1	2-5	3
3. Шатландыя	1	0	1	0	0-0	1
4. Аўстрыя	1	0	1	0	0-0	1
5. Латвія	1	0	0	1	1-2	0
6. Эстонія	1	0	0	1	0-1	0

5 кастрычніка сустракаюцца:

Латвія—Шатландыя; Эстонія—Беларусь. Вось вынікі астатніх адборачных сустрэч, якія напярэдадні прайшлі ў Еўропе: Грэцыя—Боснія — 3:0, Славенія—Данія — 0:2, Малдова—Англія — 0:3, Азербайджан—Швейцарыя — 1:0, Венгрыя—Фін-

ляндія — 1:0, Расія—Кіпр — 4:0, Ізраіль—Балгарыя — 2:1, Фарэрскія а-вы—Славакія — 1:2, Уэльс—Сан-Марына — 6:0, Бельгія—Турцыя — 2:1, Ліхтэнштэйн—Ірландыя — 0:5, Румынія—Літва — 3:0, Паўночная Ірландыя—Украіна — 0:1, Арменія—Партугалія — 0:0.

Пераможная аўра бітае зарэз у стане маладзёжнай зборнай Беларусі, якая перайграе раўеснікаў з Эстоніяй з лікам 3:1 і цвёрда замацавалася ў лідэрах. Астатнія матчы ў групе № 4 завяршыліся таксама перамогамі.

Аўстрыя—Шатландыя — 4:0
Латвія—Швецыя — 0:2.

ТУРНІРНАЕ СТАНОВІШЧА КАМАНД

(маладзёжных)
у чацвёртай адборачнай групе.

	Г	В	Н	П	М	А
1. Беларусь	2	2	0	0	6-2	6
2. Аўстрыя	1	1	0	0	4-0	3
3. Швецыя	2	1	0	1	3-3	3
4. Эстонія	1	0	0	1	1-3	0
5. Латвія	1	0	0	1	0-2	0
6. Шатландыя	1	0	0	1	0-4	0

4 кастрычніка сустракаюцца:

Эстонія—Беларусь
Латвія—Шатландыя.

Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

«Ты — жаль, паэзія. Ты — жар»

Помню, у 1989 годзе, калі шырока адзначалася стагоддзе з дня нараджэння выдатнай паэтэсы Анны Ахматавай, тады яшчэ пад Ленінградам у Камарове, дзе яна пахавана, мне давялося чытаць свой пераклад славуэтага ахматаўскага верша «Дваццаць першае. Ноч. Пянадыма...». У канцы пачуліся гучныя воплескі. Потым да мяне падшла маскоўская паэтэса Тамара Жырмунская са словамі: «Рая, дзе вы чулі, каб на магіле гучалі апладысменты?!» Я тады адказала, што яны адраасаліся не мне (я толькі перакладчык), гэта ўсё — бесмяротнай Анне Андрэўне Ахматавай і нашай чароўнай мове, якая вельмі прыдатная менавіта для лірыкі. Тут шмат узору — ад лірычных вершаў Янкі Купалы да амаль уойнай творчасці Максіма Багдановіча. Ну, а калі пра сучасную паэзію, дык згадаю раўнаснаў — Яўгенію Янішчыц, Уладзіміра Някляева, Віктара Гардзевы, трошкі маладзейшых Леаніда Дранько-Майсюка, Леаніда Галубовіча: у іх тонкай, водарнай лірыцы ёсць чым захапляцца! Што ж да Анны Ахматавай, якая «як мастак, ведала начное жыццё душы і любіла падгледзець пачуццё, калі розум спіць», дык яе сціслыя, строгія радкі крытыкі нярэдка называлі класічнымі раманамі ў вершах. Свае васьмірадкоўі я, амаль жартам, называю маленькімі апавесцямі кахання. Якія яны — меркаваць чытачам.

Раіса БАРАВІКОВА.

3 кнігі лірыкі «ВАСЬМІРАДКОЎІ АПОШНІХ ПАЦАЛУНКАЎ»

Зноў апынуліся на скразняку.
Пахне лускою і глеем.
Як трапятліва цалуе руку,
быццам у вусны не ўмею!

Чымсьці нагадвае мосіц стары
падлогу ў зацемяненай келлі,
і халадок тут, бы ў манастыры,
а шчокі чамусь заірдылі.

Піць каву. Варажыць на гучы.
Страхаты гадзавы матылёў,
што і дасюль дзесь у Шлях-Пушчы
усё ловаць рэха нашых слоў.

І не здаралася нічога.
Мы нават не былі на «Ты».
Быў лес густы. Была дарога.
І на руцэ тваёй матыль...

Усё за нас: двары, кусты,
і нават шэпт цікаўны нечы...
Цяпер я ведаю, што ты
ў мінулым многае адпрэчыў.

А доказ: позірк твае
у бок эстраднае Венеры,
што так разгублена ў фаве
цярэбіць бэльныя каўнерык.

На выхадзе пагаварылі крышку...
Прыбраны стол. Адбалавалі. Годзе.
Стаяць, бы й не краналі іх кілішкі,
на шчасце не разбіўся з іх ніводзі.

Хітрынкамі згасяе святло ў зрэнках,
паціху саступае месца жалю,
але як ззяе ўся мая сукенка,
ёй дастаткова, што была на балю.

Аздобваем натхнёна сцены,
страшаючы гадую дурман...
О, мы героі дзіўнай сцены,
уся дэкарацыя — падман.

Але яе не разбурваю,
бо толькі дробязь розніць нас:
я ўсё трагедыю іграю,
а ты — забаўны нейкі фарс.

Важкіх апраўдванняў рой,
званкі тэлефонныя ўпатай...
Я ўсё разумею, толькі не строй
хоць зараз з сябе ідыёта.

Пчола гудуць кішма,
радыя летняму раю...
Я і сама не тваё імя
ў снах сваіх паўтараю.

Нават таленту не збырог,
а ўсё выхваляўся нечым...
Як след развітацца не змог,
бы знік у сярэднявеччы.

Спакой старажытных цаглі.
Ліце ля іх, што піястры,
І ён там малое махрыстыя астры,
што быць мне букетам калісці магі.

ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ...

ЭКСТРАСЕНСОРЫКА: аб несур'ёзным сур'ёзна?

Усё загадкавае, нязвяданае заўсёды прыцягвала чалавека. Чараўніцтва, магія, знахарства, экстрасенсорыка былі незразумелымі бальшасці людзей, а таму і вельмі цікавымі для іх. Асабліва цікавае да гэтых з'яў заўсёды была перабудова; і хоць з той пары прайшоў пэўны час, аднак яна не змяняецца. Менавіта гэта стала адной з прычын сустрэчы доктара медыцыны Аляксандра Уладзіміравіча Ліхача з журналістамі.

Апрача таго, што сп. Ліхач — доктар медыцыны і журналіст, ён таксама з'яўляецца народным лекарам і экстрасенсам. Апошнія два заняткі сталі асноўнымі ў яго жыцці на працягу апошніх дзесяці гадоў. Штуршком для заняткаў экстрасенсорыкай стаў няшчасны выпадак, які здарыўся са сп. Ліхачом і які ледзь не пазбавіў яго магчымасці рухацца, бо быў пашкоджаны пазваночнік. Пасля некалькіх месяцаў, падчас якіх ён быў «прыкаваны» да ложка, прыйшло разуменне таго, што звычайная медыцына бяссільная перад гэтай хваробай і трэба, калі хочаш жыць і рухацца, шукаць іншага выйсця.

Азнаёміўшыся з многімі нетрадыцыйнымі метадамі лячэння, Аляксандр Уладзіміравіч распрацаваў сваю ўласную сістэму лячэння, дзякуючы якой ён ізноў стаў рухацца, а ў дадатак абараніў гэтую сістэму і атрымаў званне доктара медыцыны.

Вось ужо некалькі гадоў доктар Ліхач дапамагае ўсім хворым людзям, якія звяртаюцца да яго па дапамогу, бо часам толькі ён можа вылечыць цяжкахворых. Але не трэба думаць, што лячэнне «паходзе Ліхача» абмяжоўваецца толькі махаманнем рукамі. Сп. Ліхач распрацаваў сваю сістэму па псіхарагуляцыі і самакантролі чалавека. Бо нават калі чалавек ужывае супраць нейкай хваробы лекі, а сам не верыць у тое, што калі-небудзь стане здравым, то ён не тое што не вылечыцца, а нават можа імі сябе забіць.

Сістэма, распрацаваная доктарам, грунтуецца на навуковых ведах і найноўшых даследаваннях, што павялічвае яе эфектыўнасць. Сам сп. Ліхач сцвярджае, што па свайму метадзе ён можа лячыць усё хваробы: ад насмарку да прастатыту. Праўда, з

хворымі, якія пакутуюць ад псіхічных захворванняў, ён не працуе, бо гэтае лячэнне, па яго запэўніванні, «трэба праводзіць у закрытых памяшканнях», каб не нанесці шкоды здравым людзям.

Доктар Ліхач гаворыць, што людзі, з якімі ён працуе, адкрываюць у сабе тое, што да гэтага часу ў іх спала. Так, па яго сцвярдзенню, ён працаваў са зборнай па стральбе; вынікі ашаламляльныя — першаразграднік ператварыўся ў майстра спорту. (Праўда, народны лекар не змог канкрэтна адказаць на пытанне, чаму ж ён не зрабіў сабе выдатную рэкламу і не настроіў беларускіх алімпійцаў на перамогу.)

Прыходзяць да экстрасенса Ліхача і з іншымі праблемамі: людзі з «Белага брацтва» — для таго, каб пазбавіцца ад уплыву секты; хлопцы з АМОНа — з мэтай прадукцыі нервовых зрыў і г. д. Галоўнае, што доктар дапамагае ўсім жадаючым.

Ну, а для журналістаў, якія слухалі сп. Ліхача скептычна, апошні правёў імправізаваны сеанс.

Сяргей САЛАГАТ.

ТЭЛЕБАЧАННЕ, 3 верасня

Беларускае тэлебачанне

9.00 Тэлебачанне — школе. Выяўленчае мастацтва. 6-ы клас. Нацыянальны мастацкі музей Беларусі.
9.25 «Пудзіла». Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі.
11.25 «Гэта мы не праходзілі...» Эканамічная праграма.
11.40 Тураб'екты. Падарожжы, сустрэчы, адпачынак.
12.00 Творцы. Кампазітар Уладзімір Дамарацкі.
15.00 Навіны.
15.15 «Фліпер». Тэлесерыял для дзяцей.
15.40 Тэлебачанне — школе. Беларуская літаратура. 6-ы клас. «Песня — душа народа». Беларускія народныя песні ў літаратурным чытанні.
16.10 «Мсіўцы з 2-га «В». «Мой сябар Кнолік, які ведае ўсё». Кароткаметражны маст. фільм.
16.35 Усё пра ўсё. Інфармацыйна-пазнавальная праграма для дзяцей.
17.20 Урок Наталлі Наважылавай.
17.50 Музычны антракт.
18.00 «Адаасобнік». Док. фільм Беларускага тэлебачання.
18.15 «Будзьце здравым».
18.25 Эканаміст.
18.35 «Тройчы па адным». Музычная праграма MTV.
19.05 Навіны (з сурдаперакладам).
19.05 «Дзяжурная аптэка». Тэлесерыял. 3-я серыя.
20.10 Канцэртны сезон. Камерны інструментальны ансамбль Белтэлерадыёкампаніі.
20.40 Кальканка.
21.00 Панарама.
21.55 Хроніка жыва-96.
22.10 «Тэхнабанк» прадстаўляе: «Зоркі на экране. Ваяцкі Гіфт і Ніна Русланава ў маст. фільме «Я вольны, я нічый».
23.40 Творцы. Дырыжор Юрый Яфімаў.
0.20 Навіны.

ГРЭ

9.05 «Мы». Вядучы У. Познер.
9.50 Смехаланама. Вядучы Я. Петрашын.
10.15 Мультифільм.
10.30 «Ададай мелодыю».
11.00 Навіны.
11.10 У эфіры тэлерадыёкампанія «Мір». «Мы і рынак».
11.50 «Мікалай Грынько. Каб помнілі...» Аўтарская праграма Л. Філатава.
12.35 «Чатыры танкісты і сабака». Серыял.
13.30 Каханне з першага погляду.
14.00 Навіны.
14.20 «Рыцар Адаважне Сэрца».
14.45 Квар'этэ «Вясёлая кампанія».
14.55 Мультиролія.
15.10 Чароўны свет, ці Сінема.
15.40 «Элен і хлопцы».
16.05 «Да шаснаццаці і старэй».
16.30 «Вакон свету». Па старонках перадачы «Клуб падарожнікаў».
17.00 Навіны.
17.20 «Новая ахвяра».
18.10 Гадзіна пік.
18.35 «Ададай мелодыю».
19.00 Тэма.

19.45 Доброй ночы, малышы

20.00 Час.
20.35 Праграма перадач.
20.40 Яўген Ляонаў у камедыі Георгія Данэллі «Трыццаць тры».
21.10 «Бэзавы туман». Музычная праграма.
22.55 Навіны.
23.05 Новая абыяцелі.
23.35 «Белай акацыі гронкі духмяныя...» Музычная праграма.

«Расія»

10.00, 16.00, 19.00, 23.00 Вест-кі.
8.30 «Дарагая рэдакцыя...»
9.00 «Санта-Барбара».
9.50 Тавары — поштай.
16.20 Календар.
16.30 Залежыць ад цябе.
16.45 Тэлечасопіс «Здароўе».
16.55 Хакі. Кубак свету. ЗША—Расія. Перадача з Нью-Йорка.
19.30 «Санта-Барбара».
20.30 Раз на тыдзень.
20.55 Надвор'е на заўтра.
21.00 Мужчына і жанчына.
21.40 Ціхі дом. Праграма С. Шолахава.
22.30 Начное жыццё гарадоў свету.
23.20 Тэлемагазін.
23.30 Гарачая дзесятка.

Санкт-Пецярбург

11.55, 13.55, 15.55, 18.55, 22.00, 23.05 Інфарм ТБ.
12.10 «Першае каханне». Серыял.
13.00 Тэрмін адказу — сёння.
13.30 Парады садаводам.
13.40, 20.40 Тэлеслужба бяспекі.
14.10 «Рышалье». Серыял (Францыя). 6-я серыя (заклучная).
15.05 «З днём нараджэння, ці Інкөгніта». Тэлефільм.
16.10 Тата, мама і я — спартыўная сям'я.
16.35 «Філасофія па Філу». Серыял для падлеткаў.
17.00 Стыль жыцця.
17.05 Дзіцячае ТБ. Там, дзе жыве Палушчыц; Студыя «Уяві».
17.35 Паказвае Ленінградская абласная тэлекампанія.
18.40 Вялікі фестываль.
19.15 Спорт.
19.20 «Першае каханне». Серыял.
20.10 Расійскі фермер.
20.55 Спартыўны агляд.
21.05 «Рышалье». Серыял (Францыя). 6-я серыя (заклучная).
22.15 Футбол. Чэмпіянат Расіі. «Зеніт»—«Аланія» (Уладзікаўка).

НТБ

13.00 Сёння.
9.10 Док. фільм «Успомнім тыя гды. 1955—1956».
10.40 Маст. фільм «Развітанне славы».
12.00 Фестываль міні-серыялаў. «Каралеўства» (Данія). 1-я серыя.
12.50 Доктар Вугал.

Расійскія ўніверсітэты

14.40 «Узрост кахання. Дзяўчына». Док. фільм аб палавым выхаванні.
14.50 На «Славянскім базары» з Надзеяй Бабінай. «Кубанцы».
15.05 «Тайны Маскоўскага Крамля». Док. фільм. 2-я серыя «Раздзяццё ўлад».
16.00 Музычныя кавіны.
16.10 Цішыня № 9. «Шалёны Фрыц».
16.40 Навіны.

НТБ

17.00 Адкрыты чэмпіянат ЗША па тэнісу.
18.00, 21.00, 23.00 Сёння.
18.35 Герой дня.
19.00 Р. Гі і К. Андарсан у фільме «Далёка ад дома».
21.35 Фестываль міні-серыялаў. «Каралеўства». 2-я серыя.
22.30 Часінка.
23.20 Адкрыты чэмпіянат ЗША па тэнісу.

СЁННЯ

СОНЦА	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск —	6.20	19.57	13.37
Віцебск —	6.08	19.50	13.42
Магілёў —	6.09	19.47	13.38
Гомель —	6.11	19.39	13.28
Гродна —	6.37	20.10	13.33
Брэст —	6.39	20.10	13.31

МЕСЯЦ

Апошняя квадра 4 верасня

ІМЯНЫ

Пр. Фадзев, Васы, Аўрамія.
К. Рыгора, Ізабэлы

НАДВОР'Е

Сёння ўдзень па рэспубліцы захаваецца пераменная воблачнасць, па поўдню пройдуць кароткачасовы дажджы, наваліны. Тэмпература паветра ў Гродне, Брэсце — 24—26, Мінску, Магілёве, Віцебску — 25—27, Гомелі — 26—28 градусаў.

У наступныя дзве суткі: 4 верасня — па поўначы, 5-га — месцамі па рэспубліцы пройдуць кароткачасовы дажджы. Тэмпература ўначы — 7—12, 5-га па поўночным захадзе — 3—8, удзень — 14—19; па поўднёваму ўсходу — 21—26 градусаў цяпла.

Пейджинговую связь редакции обеспечивает компания **МОБИКОМ** пейджинг-система
тел. 78-08-98

НАРОДНЫ КАЛЕНДАР

ВЕРАСЕНЬ

Рымляне называлі гэты месяц проста: па парадкаваным нумару ў тагачасным календары — сёмы. А прысвяцілі яго Вулкану, богу агню.

Сучасная наша назва — верасень паходзіць ад слова «верас»: імяна ў гэты час расліна, якая так любіць беларускія пагоркі, пачынае красавацца.

5. **Лупа.** З імем святэга хрысціянскага пакутніка Лупы ў народзе звязаны цалкам процілеглыя прыметы. Гэты дзень аднымі лічыўся ўдалым для азімай сяўбы: «На Лупа будзе жыта купа». Другія, наадварот, папярэджвалі: нельга сеяць, бо па ўсёй ніве будзе «лупы» — жыта ўзыдзе і вырасце плешынамі.

7. **Баўтрамей (Варфаламей).** Гэты прысвятка звязваў з адлетам птушак і пачаткам пары вяселляў: «Святы Баўтрамей выслае буслоў па дзяцей».

10. **Мацей.** Абаронца ад запойнага п'янства. Вельмі ўшаноўваўся жонкамі алкаголікаў.

11. **Іван Галавасек (Іван Калінавік).** Дзень адсячэння галавы Івана Прадцёжы меў бытавыя прыметы і павер'і. Нельга было есці круглых пладоў і варыць чырвоныя бацвіны. Забаранялася рэзаць нажамі і секчы сякерамі ўсё, што мела круглыя абрысы, нават хлеб нарэзалі загадзя ці ламалі яго рукамі. На Калінавіка збіралі ягады каліны, журавіны і выкарыстоўвалі ад боляў галавы.

14. **Сымон.** Апошні дзень ворава пад азімай: «Святы Сымон — а й сявец дамоў». У гэты прысвятка — зменлівае надвор'е: «Сымон да варот, на дварэ сем пагод: сее, вее, круціць, муціць, зверху лье, знізу мяце».

16. **Цуды.** Хто сее ў гэты дзень жыта ды не ведае, што за дзень, то ўродзіць цудоўная збыжына. Калі ж ведае, ці раптам успомніць і не кіне работу — з уладаю атрымаецца «цуда» наадварот.

21. **Багач, Малая Прачыстая.** Язычнікае старажытнае свята заканчэння ўборкі зерневых. Багач цяпер прымеркаваны да свята нараджэння Багародзіцы. «Прышоў Багач — кідай рагач, бяры сявеньку, сей памаленьку». Пра стомленасць жанчын ад вольных работ таварылася ў прыказкі: «Да Багача баба рабача, па Багачы — хоць за плот валачы». Назіралі за жывёлай, каб рабіць прагнозы аб наступленні зімы: калі расля малой Прачыстай скаціна імкнецца на пашу вельмі рана, то і зіма будзе ранняя.

24. **Тадора (Хвядора).** «На Тадору ўсякае лета канчаецца».

27. **Узвіжанне (Здзвіжанне).** Свята «закрывання» зямлі на зіму. Лічылася, што ў гэты дзень у клубкі звязваюцца гадзюкі і вузлы, каб схавацца ў норы, таму ў лес не хадзілі.

29. **Міхал (па каталіцкім календары).** «На Міхала ясная ноч — будзе трывалая зіма. Калі на Міхала з поўначы вее, то не май на надвор'е надзеі».

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь, калектыў рэдакцыі газеты «Звязда».

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.

Рэдакцыйная калегія: У. АНДРЭВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), І. БАРАНОЎСКІ, У. ГОЙТАН, В. ЖДАНКО, Л. ЛАХМАНЕНКА, М. МІХАЕВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. МЯСНІКОЎ, Л. РЫЖАНКОВА (намеснік галоўнага рэдактара), С. ШАУЦОЎ.

Рэгістрацыйны нумар 1.

НАШ АДРАС: 220013, г. Мінск, вуліца Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда».

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай — 68-29-19; намеснікаў галоўнага рэдактара — 32-44-12, 32-14-25, 32-35-05; аддзелаў: інфармацыйна-аналітычнага — 32-38-02, 68-28-14, 68-29-68, эканамікі — 32-31-21, 68-29-68, палітыкі — 68-27-57, 68-28-64, культуры — 68-29-42, 68-28-27, пісьмаў — 68-27-47, маралі і права — 68-28-51, міжнацыянальных адносін — 68-27-40, 68-28-69, журналісцкіх расследаванняў — 68-28-38, 68-28-72, беларускай дыяспары — 68-28-37, знешнеэканамічнай дзейнасці — 68-29-44; аглядальнікаў на праблемы: навукі і адукацыі — 68-28-31, экалогіі і ліквідцыі вынікаў Чарнобыля — 68-28-36; уласных карэспандэнтаў: у Гродне — 33-25-29, Гомелі — 53-13-92, Баранавічах — 7-26-02, Паставах — 22-400, Маскве — 365-16-44, Бухалтэры — 32-22-03; даведкі па рэкламе і аб'явах — 32-31-98. ФАКС: 32-04-52, 68-28-77. E-mail: daily@zwyazda.belpak.minsk.by

Аўтары апублікаваных

матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не з'яўляюцца супадзеннямі з меркаванням рэдакцыі.

Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытачамі.

Друкарня выдавецтва

«Беларускі Дом друку».

Мінск, праспект

Ф. Скарыны, 79.

Тыраж: 91852. Індэксы 63850.

Зак. № 4954.

Выходзіць 250 разоў у год.

Нумар падпісчы ў 20.15.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12